

ME

1

Bilalio

Taladeww

- Τύπος έκδοσης : Ηλεκτρονικό περιοδικό αναγνωστικών εμπειριών
- Συχνότητα έκδοσης : ετήσιο
- Τίτλος: “Με ένα βιβλίο ταξιδεύω”
- Τεύχος: Ι
- Έτος έκδοσης: 2015
- Εκδότης: Ιο Νηπιαγωγείο Γαργαλιάνων
- Τόπος έκδοσης: Γαργαλιάνοι
- Γλώσσα έκδοσης/ πρωτοτύπου: ελληνική
- Επιμέλεια έκδοσης/υπεύθ. νηπιαγωγός: Γαρυφαλιά Τεριζάκη (gterizaki@gmail.com)
- Επικοινωνία : Τηλ. 2763023182, FAX. 2763029014 , email: mail@lnip-gargal.mes.sch.gr
- Κάτοχος δικαιωμάτων εκμετάλλευσης: Ιο νηπιαγωγείο γαργαλιάνων
- ISSN: 2459-2749

Αναγνωστικά χαξίδια
στο νηπιαγωγείο ...

εξήσιο περιοδικό αναγνωστικών εμπειριών

από τους μαθητές του **κλασικού** τμήματος του
Ιου Νηπιαγωγείου Γαρχαλιάνων Μεσσηνίας:

Αρτεμη, Γιάννη, Γιώργο Ξ., Γιώργο Π. Γεωργία, Δώρα, Εμελίνα,
Ζωή Σ. Ζωή Δ. Μαρία Θ. Μαρία Μπ., Μαρία-Σοφία, Νικόλα Κ.
Νικόλα Π., Νάσια, Πέγκυ, Παναγιώτη, Παναγιώτα Γ. Παναγιώτα
Τζ. Παναγιώτα Λ., Στάθη, Τονζόρ, Φλάβια και Χρήστο

Τη σχολική αυτή χρονιά υλοποιήσαμε πολιτιστικό πρόγραμμα για την
φιλιαναχυνωσία.

Αφορμή για το πρόγραμμα αυτό ήταν η επιθυμία μας να συνεργαστούμε
με ένα άλλο νηπιαγωγείο της χώρας μας. Να γνωρίσουμε νέους φίλους,
να ανταλλάξουμε ιδέες και εμπειρίες.

Οι μαθητές του Ολοήμερου νηπιαγωγείου Ποταμιάς Θάσου είχαν οι
συνταξιδιώτες μας μαζί με την ... “ξεναγό” τους Βασιλική Ξανθοπούλου
και για αυτό τους αφιερώνουμε αυτό το περιοδικό.

Γνωριστήκαμε με τηλεδιάσκεψη και υποσχεθήκαμε να ταξιδέψουμε
πολύ φέτος. **Να γεμίσουμε εμπειρίες!**

“Παίζουμε βιβλίο;”

είναι ο τίτλος του προγράμματός μας

Πώς θα μπορούσαμε λοιπόν να μην παίξουμε με τους φίλους μας ένα -ασυνήθιστο-
παιχνίδι!

“Ας ξεκινήσει ο καθένας το δικό του ταξίδι στα βιβλία
και να δούμε που θα συναντηθούμε”

είπαμε

και ξεκινήσαμε!

Ακολουθήστε μας!

ελάτε ...

- Λίγα λόγια για τα αναγνωστικά μας ταξίδια
- Ουσιαστικά, τα ταξίδια αυτά έχουν ξεκινήσει πριν από τέσσερα χρόνια, με τις επισκέψεις συγγραφέων και εικονογράφων στο σχολείο μας. Μας έχουν ήδη επισκεφθεί ο Φίλιππος Μανδηλαράς, η Ναταλία Καπατσούλια, ο Αντώνης Παπαθεοδούλου με τη Μυρτώ Δεληβοριά και ο νεοεμφανιζόμενος εικονογράφος Λαυρέντης Χωραίτης.
- Φέτος, δίνοντας άλλη διάσταση σε αυτές τις επισκέψεις χρησιμοποιήσαμε την **τεχνολογία!** Τηλεδιάσκεψη, ηλεκτρονική αλληλογραφία, ηχογραφημένες συνεντεύξεις, ήταν τα εργαλεία μας για να επικοινωνήσουμε εμείς τώρα πια με τους δημιουργούς και να τους επισκεφθούμε στους δικούς τους χώρους!
- Η “καλή” τεχνολογία, έκανε κάτι μαγικό! Εκμηδένισε τις αποστάσεις και με την πολύτιμη βοήθειά της καταφέραμε να πραγματοποιήσουμε τα **“χρήθρα ταξίδια στον χώρο”!**
- Τα **“ταξίδια”** μας γίνονταν με αφορμή διάφορες θεματικές που προσερχίζαμε κάθε φορά αλλά και στα πλαίσια των προγραμμάτων σχολικών δραστηριοτήτων που υλοποιήσαμε τη συγκεκριμένη σχολική χρονιά.

- Μετά τα ταξίδια, **παίζαμε** τα βιβλία αυτά με διάφορους τρόπους που προτείνονταν κάθε φορά από όλη την ομάδα
- Στο περιοδικό μας αυτό όμως, αναφερόμασταν και σε βιβλία που μας ταξίδεψαν ... διαφορετικά. Στα βιβλία που παίξαμε στην τάξη μας χωρίς την άμεση επικοινωνία με τους δημιουργούς τους, χωρίς τη βοήθεια της τεχνολογίας. Ταξιδέψαμε μαζί τους στην φαντασία και παίξαμε πολύ. Τα αγαπήσαμε πολύ και γι αυτό σκεφτήκαμε να μοιραστούμε μαζί σας και αυτά τα αναγνωστικά μας παιχνίδια. Οι εμπειρίες μας από αυτά τα ταξίδια ήταν έντονες, το ίδιο και τα συναισθήματα που γεννήθηκαν.

Τα ζαξίδια μας

• Ταξίδια με τη βοήθεια της τεχνολογίας

- 1ο “Μια φορά και έναν καιρό ήταν το βιβλίο”. (ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΥΛΟΥΜΠΑΣΗΣ - ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ)
- 2ο “Καλικάντζαρος είσαι και φαίνεσαι” (ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ - ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)
- 3ο “Ο πειρατής Περπερούα” (ΝΑΤΑΛΙΑ ΚΑΠΑΤΣΟΥΛΙΑ- ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ)
- 4ο “ο πειρατής περπερούα” (ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΠΙΖΗ- ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)
- 5ο “Τα παιδιά της Ανοιξης” (σειρά “τα παιδιά του χρόνου”) (ΛΟΤΗ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ-ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)
- 6ο “Ο ραφτάκος των λέξεων “ (ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΟΥΛΟΥ- ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)
- 7ο Το χάρτινο καραβάκι της μαμάς μου (ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ- ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)
- 8ο “Το αστερόσπιτο” (ΜΑΡΙΑ ΜΠΑΧΑ-ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ)

• Ένα διαφορετικό ζαξίδι (μας επισκέφθηκε η ... τεχνολογία)

- 9ο “Ο βασιλιάς Ντο” (ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΧΩΡΑΙΤΗΣ-ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ)

• Ταξίδια απλά στη φαντασία (χωρίς ... τεχνολογία)

- 10ο “Ο αρλεκίνος”
- 11ο “ένα κάστρο γεμάτο χαμόγελα” (Τα δικαιώματα των παιδιών -σειρά)
- 12ο “Η βιβλιοθήκARIOS της Βασόρας”
- 13ο Τα βραχιόλια των πουλιών
- 14ο Η επανάσταση των παλιών παιχνιδιών

πριν ξεκινήσουμε αυτά τα ταξίδια ετοιμάσαμε τη γωνιά της
φιλιαναγνωσίας μέσα στην τάξη μας.

στο μαγικό της χαλί κάναμε πολλά ταξίδια!

και φτιάξαμε και
έναν **χάρτη** για να
μην χαθούμε!

όταν έφτιαξε ο καιρός δημιουργήσαμε μια γωνιά φιλαναγκωσίας
και στην αυλή

πάνω στο
μαγικό χαλί
της αυλής
κάναμε

“ζαξίδια”
μακρινά!

“ελευθερώσαμε το παιδί” λοιπόν και ξεκινήσαμε τα ταξίδια μας!

“ζρήχορο ζαξίδι στον χάρτη”
Ολοήμερο νηπιαγωγείο Ποταμιάς Θάσου

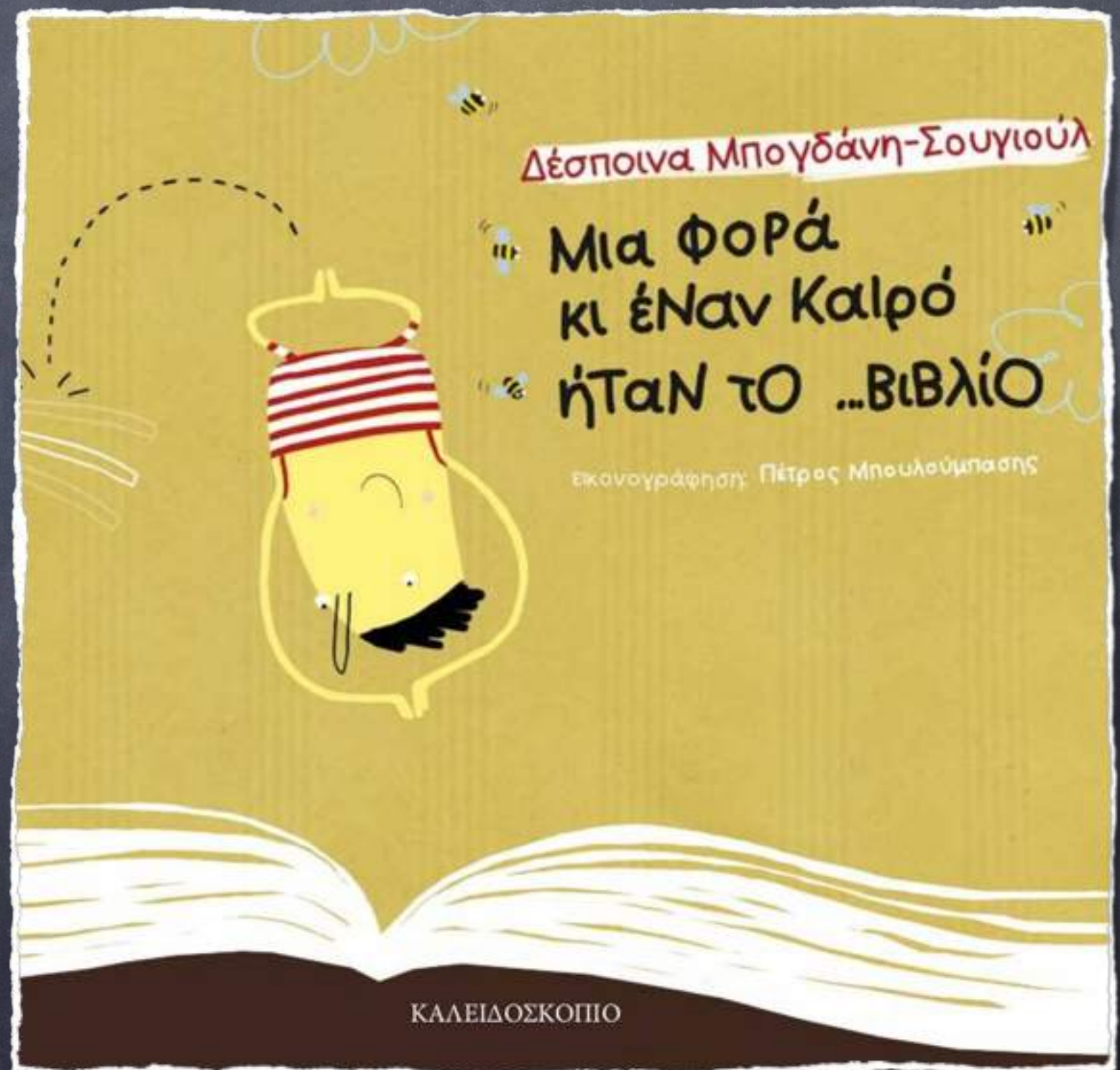
- Πρώτα έπρεπε να γνωριστούμε με τους φίλους μας και ρι αυτό ζαξιδέψαμε μέχρι τη Θάσο. Δείξε την επίσκεψή μας, στο ιστολόγιο του σχολείου μας: Μιλήσαμε, ανταλλάξαμε απόψεις και ξεκινήσαμε!

<http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/01/21/etwinning-παιζουμε-βιβλίο/>

Ταξίδια με τη βοήθεια της τεχνολογίας

Ιο ζαξίδι
Πέτρος
Μπουλούμπας,
εικονογράφος

Περίληψη

Πώς έγραφε ο προϊστορικός άνθρωπος; Ποιος ανακάλυψε πρώτος το χαρτί, οι Αιγύπτιοι ή οι Ευρωπαίοι; Ποιος είναι ο Γουτεμβέργιος και γιατί είναι πασαλειμμένος με μελάνια; Ποιο είναι το πρώτο βιβλίο που τυπώθηκε στον κόσμο; Πώς φτάνει ένα βιβλίο σήμερα στα ράφια του βιβλιοπωλείου;

Η συμβουλή του βιβλίου: Ακολουθήσε τη διαδρομή ενός βιβλίου από την προϊστορική εποχή μέχρι σήμερα και θα βρεις όλες τις απαντήσεις μέσα από ιστορίες, παιχνίδια και μουσικές!

- Με το βιβλίο αυτό **ξεκινήσαμε το πρόγραμμά μας**. Ταξιδέψαμε πίσω στον χρόνο και μάθαμε για την ιστορία της γραφής, την προέλευση του χαρτιού, για τον Γουττεμβέργιο και το τυπογραφείο. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε το όνομα του κινέζου που εφηύρε το χαρτί: Τσάι Λουν! Δεν θα το ξεχάσουμε ποτέ!
- Το εντυπωσιακό **με** αυτό το βιβλίο είναι το γεγονός ότι ο επισκέπτης της ηλεκτρονικής σελίδας των εκδόσεων “Καλειδοσκόπιο”, έχει τη δυνατότητα να ακούει μελοποιημένα τα τραγούδια που γράφονται στο βιβλίο!
- Οι εικόνες του βιβλίου μας άρεσαν πολύ. Τις βρήκαμε χιουμοριστικές και πρωτότυπες και έτσι θελήσαμε να γνωρίσουμε τον εικονογράφο. Στείλαμε στον **Πέτρο Μπουλούμπαση** τις “γεμάτες περιέργεια” ερωτήσεις μας και ο ίδιος πολύ ευγενικά απάντησε σε όλες!
- Ακολουθεί η συνέντευξή του, όπως μας την έστειλε ηλεκτρονικά ...

1. Έχετε εικονογραφήσει πολλά βιβλία;

*Δεν ξερω ποιος αριθμος σημαινει πολλα.
οποτε θα ελεγα αρκετα*

2. Ποιο είναι το αγαπημένο σας βιβλίο από αυτά που έχετε εικονογραφήσει;

*Δυσκολο να διαλεξω ενα. Συνηθως ειναι το τελευταιο
που εχω εικονογραφησει καθε φορα.*

3. Μένετε σε πόλη η σε χωριό;

*Μενω σε πολη, που θυμιζει ομως εστω λιγο χωριο,
γιατι εχει πολλα παρκα και δεντρα. Η πολη αυτη λεγεται
Βριλησσια.*

4. Ποιος είναι ο αγαπημένος σας εικονογράφος;

*Δυσκολη ερωτηση!..μου αρεσουν πολλοι, ελληνες και ξενοι.
η Sara Fanelli (αν πρεπει οπωσδηποτε να πω ενα ονομα) ειναι μια απο αυτους.*

5. Πήγατε σε σχολείο και μάθατε να ζωγραφίζετε βιβλία;

*Απο μικρος ζωγραφιζα, αλλα ναι, αργοτερα πηγα και σε "σχολεία "
που σε βοηθανε να μαθεις περισσοτερα πραγματα.*

6. Όταν ήσασταν στο νηπιαγωγείο σας άρεσε να ζωγραφίζετε;

Ναι, πολυ!

7. Ζωγραφίζετε με μαρκαδόρους ή με άλλα υλικά;

Με οτι υλικο υπηρχε.

μαρκαδορους, μολυβια, ξυλομπογιες, πινελα... Τώρα πια μόνο στον υπολογιστή!

8. ποιός είναι ο αγαπημένος σας συγγραφέας

Θα πω τον Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ που εχει γραψει τον μικρο πριγκιπα

9. Έχετε επισκεφθεί ποτέ σχολεία;

Ναι, αρκετες φορες και ηταν πολυ ωραια!

10. Έχετε αδέρφια;

Εναν αδερφο 3 χρονια μεγαλυτερο.

11. Σας αρέσει να διαβάσετε παραμύθια;

Απο τα ωραιοτερα πραγματα που μπορει να κανει κανεις.

12. Έχετε φίλους άλλους εικονογράφους;

ναι, εχω αρκετους.

13. Όταν ήσασταν μικρός σας διάβαζε η μαμά σας παραμύθια;

η γιαγια μου κυριως

14. Εμείς στο σχολείο μας κάνουμε ένα παιχνίδι: όταν δανειζόμαστε βιβλία, κάθε παρασκευή, δεν αφήνουμε τη μαμά να μας τα διαβάσει αμέσως. Διαβάζουμε πρώτα εμείς οι ίδιοι τις εικόνες και φτιάχνουμε δικές μας ιστορίες και μετά μας τα διαβάζει και η μαμά!

Τελεια!...αυτο ακουγεται πολυ ωραιο!

Ευχαριστούμε πολύ!

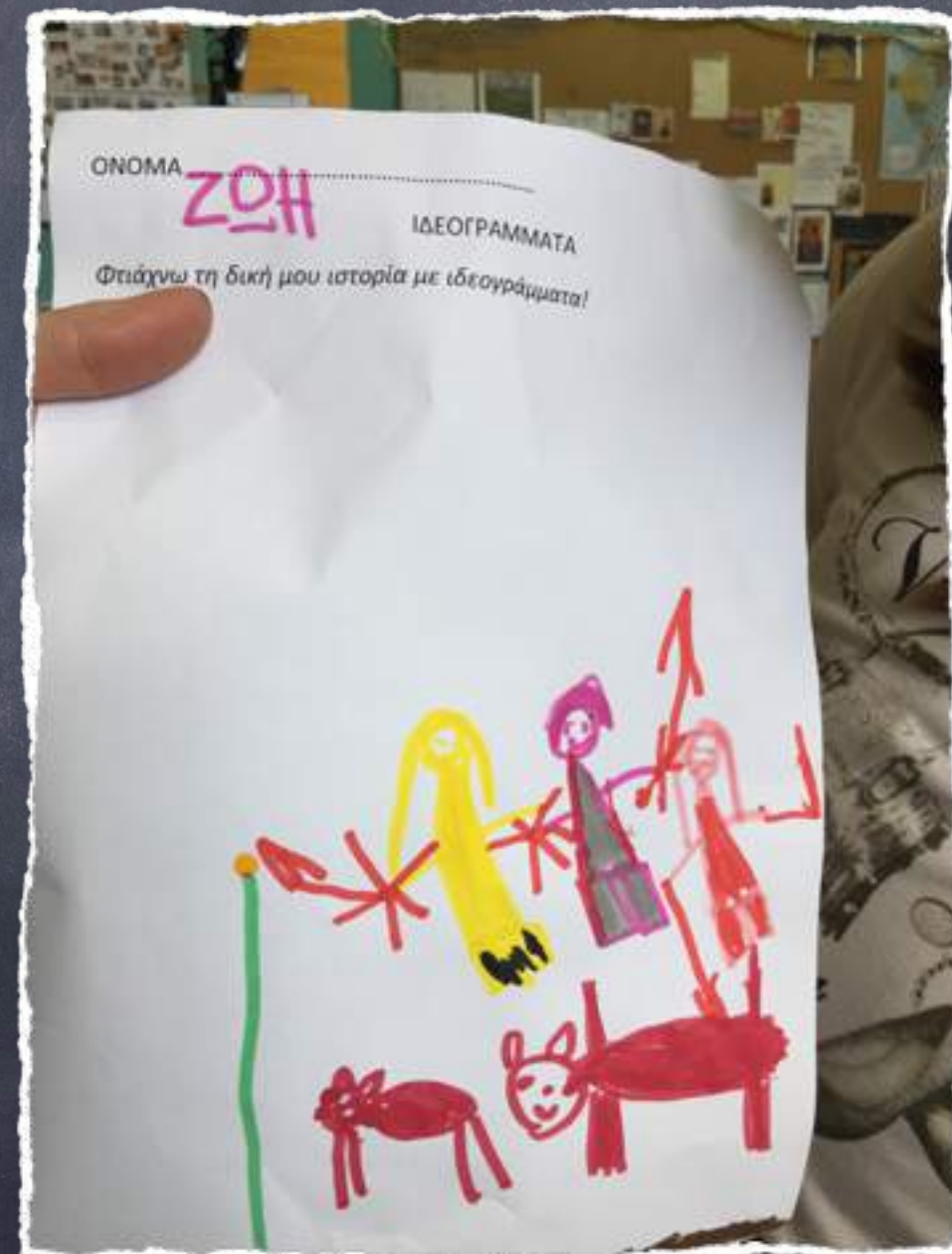
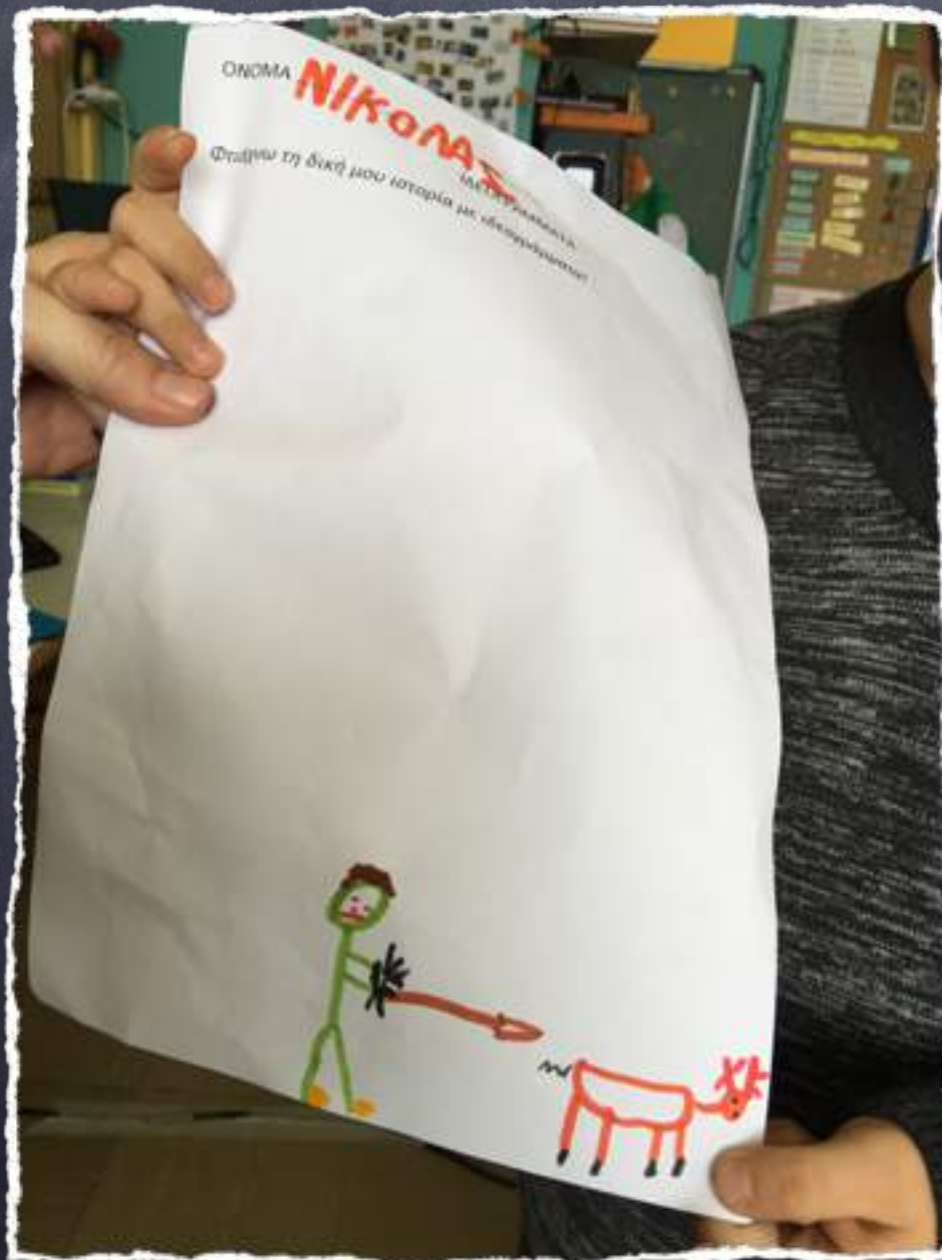
κι εγω σας ευχαριστω!

Στην ζάξη μας ...

- Χαράξαμε πάνω σε πηλό ιδεογράμματα εμπνευσμένοι από το δίσκο της Φαιστού.

- Ο καθένας δημιούργησε τη δική του ιστορία με **ιδεογράμματα**

και

φτιάξαμε

σφραγίδες

γεμάτες αγάπη!

- Επειδή βρήκαμε το βιβλίο αυτό πολύ ενδιαφέρον το στείλαμε **δύρο** στους φίλους μας στη Θάσο για να ... σφραχίσουμε τη συνεργασία μας!

Ηταν ωραία αυτή η εμπειρία!

Ευχαριστήσαμε τον κύριο Μπουλούμπαση για την
επικοινωνία με **ηχητικό μήνυμα!**

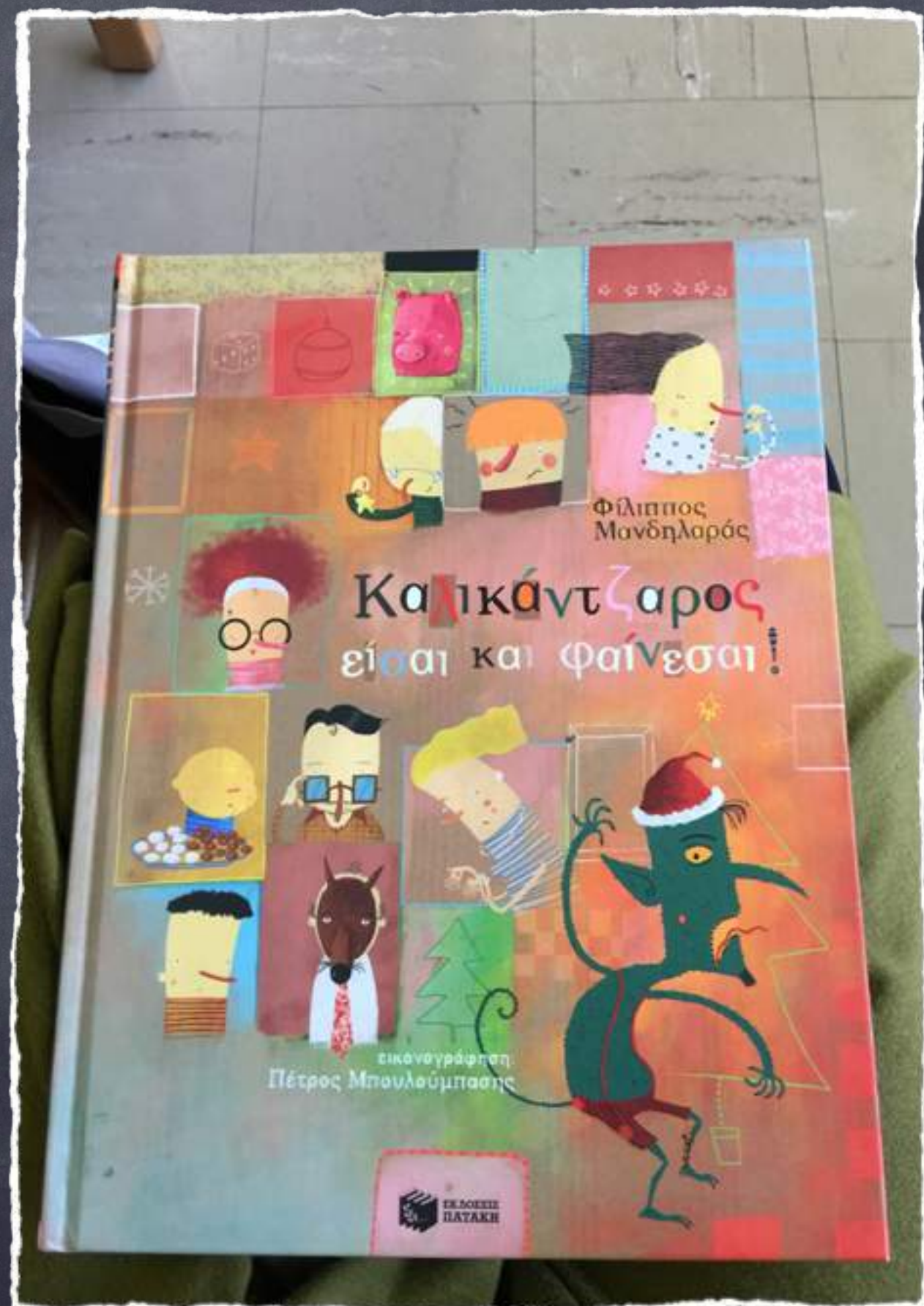
Τον ξαφνιάσαμε επειδή δεν το περίμενε!

Χάρηκε πολύ κι εμείς ακόμα περισσότερο!

επόμενος προορισμός;

2ο ζαξίδι

Φίλιππος Μανδηλαράς
Συγγραφέας

- Το δεύτερο “γρήγορο ταξίδι στον χώρο” είναι γεγονός! Επισκεφθήκαμε τον συγγραφέα Φίλιππο Μανδηλαρά στο σπίτι του στη Χίο.
- Δείξε το ταξίδι μας στο ιστολόγιο του σχολείου μας: <http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/01/21/etwinning-παίζουμε-βιβλίο/>

Ο κύριος Μανδηλαράς μας υποδέχτηκε στη βιβλιοθήκη του και απάντησε στις ερωτήσεις μας.

Μας είπε λοιπόν ότι έχει έρθει στους Γαρχαλιάνους, αφού είχε επισκεφθεί το σχολείο μας πριν 3 χρόνια!

Ότι έχει γράψει πολλά βιβλία και έχει διαβάσει πολλά περισσότερα και ακόμα ότι γνωρίζει πολλούς ... καλικάντζαρους!

Και μάλιστα εκείνη τη στιγμή, έβλεπε μερικούς απέναντί του να τον χαιρετούν!

Εμείς λοιπόν...

- Δημιουργήσαμε μια **ιστορία** με ένα καλικαντζαράκι αλλά δεν την εικονογραφήσαμε. Γιατί σκεφθήκαμε ότι το μόνο που θα έπρεπε να κάνουμε είναι να κοιταζόμαστε στον καθρέφτη! (οπως δίπλα!)
- Διαβάσαμε κι άλλες καλικαντζαρο-ιστορίες του Φίλιππου Μανδηλαρά από το βιβλίο του “Νεοελληνική Μυθολογία - ιστορίες με καλικάντζαρους” !
- χορέψαμε καλικαντζαροτραχουδα και χίναμε οι ίδιοι καλικάντζαροι

- Θα παρατηρήσατε βέβαια, ότι σ' αυτό το ταξίδι μας συναντήσαμε έναν γνωστό μας από τα ... παλιά: Τον **Πέτρο Μπουλούμπαση!** Να, αυτά τα ταξίδια, που συναντάς γνωστούς, είναι τα καλύτερα, τελικά!
- Επόμενος σταθμός;

3ο Ταξίδι

Ναταλία Καπατσούλια,

εικονογράφος

- Ο τρομερός πειρατής Περπερούα ήσαν η αφορμή να φτάσουμε μέχρι την Κεφαλλονιά. Θέλαμε να γνωρίσουμε από “κοντά” την εικονογράφο του Ναταλία Καπατσούλια και να μάθουμε για τις περιπέτειες που είχε μαζί του μέχρι να τον ζωγραφίσει!

Η κυρία Ναταλία μας
υποδέχτηκε στο εργαστήριό
της!

Δείτε στο ιστολόγιο του σχολείου μας την
επίσκεψή μας

[http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/02/25/
etwinning-παιίζουμε-βιβλίο-2/](http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/02/25/etwinning-παιίζουμε-βιβλίο-2/)

Απάντησε στις ερωτήσεις μας πολύ γελαστά και
ανάμεσα σε άλλα μάθαμε ότι ...

- ζωγραφίζει με τα πινέλα της
- πρώτα έχει μια γενική ιδέα για το πως θα ζωγραφίσει τους ήρωες του βιβλίου
- συνήθως φτιάχνει ένα προσχέδιο (σκίτσο) και μετά χρωματίζει
- γνωρίζει τον κύριο Μανδηλαρά και
- ΕΧΕΙ ΕΡΘΕΙ ΣΤΟΥΣ ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΥΣ!!! Είχε επισκεφθεί το νηπιαγωγείο μας πριν δύο χρόνια και θέλει να ξανάρθει!
- Δείτε εδώ <http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2013/03/06/η-ναταλία-καπατσούλια-στο-νηπιαγωγείο/>

Μετὰ το “ζαξίδι”

- Ζωγραφίσουμε τον Περπερούα σε δικές μας περιπέτειες
- Παίξαμε με το Σαρδάμ
- Παίξαμε τους πειρατές, χορέψαμε πειρατικά, παίξαμε τον περπερούα θεατρικό παιχνίδι, είπαμε γλωσσοδέτες όπως ο Σαρδάμ και φυσικά αναζητήσαμε πληροφορίες για τη Βενετία και το καρναβάλι της.
- Βρήκαμε πληροφορίες για έναν “δικό μας” πειρατή που είχε το λημέρι του στο νησάκι απέναντί μας την “πρώτη”! Ο πειρατής “Κατούλιας” ήταν ο φόβος και ο τρόμος της περιοχής.
- Διαβάσαμε και τις υπόλοιπες περιπέτειες του Περπερούα και ετοιμαστήκαμε για το επόμενο ζαξίδι μας!
- Ποιος λέξε να είναι ο επόμενος σταθμός μας; Σας δίνουμε μόνο ένα στοιχείο: Ο περπερούα μας αρέσει πολύ! Πάααααα πολύ!

Τα ζαξίδια μας, όπως είδατε, γίνονται
πάντα με ένα **κουρελάκι** που μας οδηγεί!

Αυτή τη φορά το κουρελάκι
μας ζαξίδεψε στην Αθήνα.
Ποια συναντήσαμε εκεί;

4ο ζαξίδι

Αλεξάνδρα Μπίζη,

συγγραφέας

(και μητέρα του Περπερούα)

Περίληψη της αγαπημένης μας περιπέτειας "ο Περπερούα και οι δεκαπέντε γόνδολες"

Ο πειρατής Περπερούα λατρεύει τις Απόκριες. Γι' αυτό ντύνεται Αρλεκίνος και πηγαίνει στη Βενετία να διασκεδάσει... Εκεί συναντά ένα γονδολιέρη και οι δυο τους βάζουν ένα παράξενο στοίχημα. Τι θα συμβεί άραγε; Μα τι μπορεί να συμβεί όταν ένας ξακουστός πειρατής ντύνεται Αρλεκίνος;

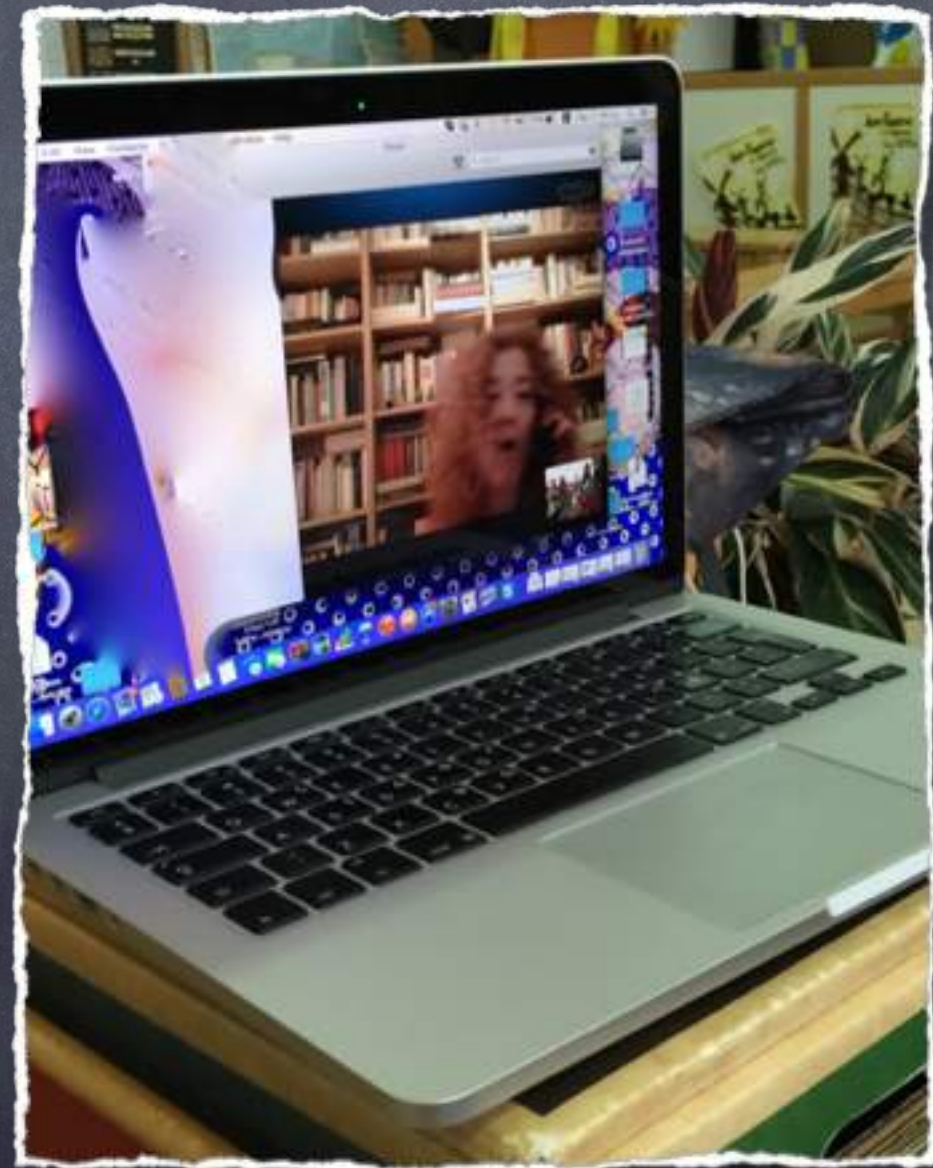
Η κυρία Μπίζη μας υποδέχτηκε που αλλού; Στη
βιβλιοθήκη της!

Ήταν πολύ ευγενική και γλυκιά και μίλησε μαζί μας με
χαρά! Της παρουσιάσαμε τον δικό μας σαρδάμ και της
είπαμε ένα τραγούδι!

Χαρήκαμε πολύ που γνωρίσαμε τη ... μαμά του
Περπερούα!

Επειδή υπήρχε πρόβλημα στη σύνδεση χρησιμοποιήσαμε και το **ξηλέφωνο**.
Όλη η τεχνολογία στην υπηρεσία μας!

Δείτε και ακούστε κάποια αποσπάσματα εδώ:
<http://blogs.sch.gr/lnirgarg/2015/03/18/φιλιαναγνωσία-etwinning/>

επόμενο ζαξίδι;

5ο ζαξίδι

Λόζη Πέτροβιτς - Ανδρουτσοπούλου
συγγραφέας

Λίγα λόγια για το βιβλίο (http://www.loty.gr/paramith_analyt_10.htm)

Σε τέσσερα βιβλία - όσες και οι εποχές - η βραβευμένη συγγραφέας διηγείται με πρωτοτυπία, χιούμορ και φαντασία τις ιστορίες των μηνών... Τα παιδιά-μήνες ζώντας στην αέρινη χώρα του παππού τους του Χρόνου, περνούν τις ίδιες λύπες και τις ίδιες χαρές, όπως τα παιδιά κάτω στη γη. Η ζωή τους μοιάζει με τη ζωή των ανθρώπων, μας θυμίζει ωστόσο και πολλά απ' όσα γνωρίζουμε για κάθε μήνα από την παράδοση, που εδώ ελπώνονται με ένα καινούριο τρόπο και συνδυάζονται με σύγχρονα στοιχεία. Και τα τέσσερα βιβλία έχουν πολλές και εντυπωσιακές ολοσέλιδες πολύχρωμες εικόνες, φτιαγμένες με κολλάζ από την ίδια τη συγγραφέα.

Συναντήσαμε την κυρία Λόχη που αλλού; Στη βιβλιοθήκη της!

- Αφορμή για το ταξίδι μας αυτό ήταν “τα παιδιά της Ανοιξης” και συγκεκριμένα ο Μάρτης!
- δείτε την επίσκεψή μας εδώ: <http://blogs.sch.gr/lnirgarg/2015/03/18/παίζουμε-βιβλίο-φιλιαναγνωσία-e-twinning/>

της είπαμε ότι **διαβάζουμε** βιβλία, ότι **δανειζόμαστε** βιβλία από τη δανειστική βιβλιοθήκη του σχολείου μας, ότι **χαρίζουμε** βιβλία και ότι θέλαμε τόσο πολύ να την γνωρίσουμε!

Μάθαμε ότι η ίδια έχει γράψει πολλά βιβλία (πάνω από 60!) έχει κάνει την εικονογράφηση - κολλάς στα βιβλία αυτά και ακόμα ότι έχει βραβευτεί!

Πολύ ευγενική η κυρία Λότση “μας” και με απίστευτη γλυκύτητα συζήτησε μαζί μας, απάντησε σε διάφορες ερωτήσεις που της απευθύναμε και της χαρίσαμε ένα τραγούδι:

“μια καλημέρα είν’ αυτή ...”

Οχι μόνο τραγούδι! Της στείλαμε και ζωγραφιές!

Δείτε μερικές

- Το βιβλίο αυτό είναι ένα από τα 4 βιβλία της σειράς **ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΕΣ**. Μας άρεσε πολύ η ιδέα της συγγραφέως να δώσει ανθρώπινα χαρακτηριστικά στους μήνες! Συχνά βρίσκαμε στοιχεία του εαυτού μας μέσα στους μήνες. Μας φάνηκε επίσης πολύ αστείο, που η μαμά τους τους μιλούσε με το χαιδευτικό τους αλλά όταν ήθελε να τους μαλώσει χρησιμοποιούσε ολόκληρο το όνομα! Ταυτιστήκαμε κυρίως με το **Μάρτη**, ο οποίος αλλάζει γνώμες συχνά και είναι λίγο κακομαθημένος!
- **Παίξαμε** λοιπόν και με τις **παροιμίες** του που φέραμε στο σχολείο!
- “Μάρτης είναι, νάζια κάνει, πόττε κλαίει πόττε γελάει”
- “Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκάφτης”
- “Αν ρίξει ο μάρτης δυο νερά κι ο Απρίλης άλλο ένα, χαρά σε κείνο το γεωργό πού’χει πολλά σπαρμένα”
- **Τις αφηγηθήκαμε** : σαν ιστορία, γρήγορα με μια ανάσα, σαν γλωσσοδέτη, ανεβοκατεβάζοντας τη φωνή σε κάθε συλλαβή
- **τις Παίξαμε** με μουσικά όργανα, με παντομίμα και ... ρυθμικά με τα χέρια και τα πόδια!

Συνεχίσαμε όμως τα παιχνίδια και στην τάξη
μας
“παίξαμε”
το βιβλίο!

Δραματοποιήσαμε την ιστορία! Εδώ βλέπετε τον
“θερο χρόνο” που έχει επισκεφθεί η συγγραφέα
για να δει τι έχει γράψει για τα ερχόμενα σου!

και εδώ βλέπετε τη ... συγγραφέα
που
εξηγεί στον γέρο χρόνο τι
ακριβώς έχει γράψει!

που θα πάμε τώρα;

6ο ζαξίδι
Αντώνης
Παπαθεοδούλου
συγγραφέας

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Κάποια ρούχα είναι ραμμένα με μεταξωτή κλωστή, άλλα είναι μάλλινα βαριά κι άλλα σαν πέπλα ανάλαφρα. Υπάρχουν όμως και κάποια ρούχα βολικά πολύ, που είναι έτσι φτιαγμένα, ώστε να μας ζεσταίνουν τον χειμώνα και να μας δροσίζουν το καλοκαίρι. Ποιος ράφτης ξέρει να τα ράβει και πού θα τον βρούμε;

Από τη σειρά “**μικρές καληνύχτες**”

Μια φορά κι έναν καιρό... δηλαδή χτες ή σήμερα ή και αύριο... Νάνοι και νεράιδες, δράκοι, μάγισσες και βασιλιάδες πάνε κι έρχονται ανάμεσα στα παραμύθια και στην αλήθεια. Δρόμο παίρνουν και δρόμο αφήνουν, φτάνουν στις άκρες του κόσμου κι ύστερα πάλι γυρίζουν πίσω. Και τέλος ζούνε και **ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ** αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Για παιδιά μικρά με μεγάλη φαντασία και για νέους γονείς με πολλή όρεξη!
Ιστορίες που διαβάζονται μέσα σε δέκα λεπτά!

Ακούστε το παραμύθι! **Διαβάζει ο συγγραφέας.**

<http://www.metaixmio.gr/products/2048--.aspx>

Για να επικοινωνήσουμε με τον αγαπημένο μας συγγραφέα σκεφθήκαμε
έναν άλλο πρωτότυπο τρόπο να επικοινωνήσουμε μαζί του!
(Πάντα με την τεχνολογία στο πλευρό μας φυσικά!)

Ηχογραφήσαμε

τις ερωτήσεις μας και του τις στείλαμε.
Αυτός πάλι μας απάντησε με τον ίδιο τρόπο!

Η συνέντευξη του βραβευμένου συγγραφέα

Αντώνη Παπαθεοδούλου

στο

1ο νηπιαγωγείο γαργαλιάνων

Στους παρακάτω συνδέσμους θα ακούσετε τις **ερωτήσεις** που του στείλαμε

Μέρος 1ο: <https://soundcloud.com/gart-6/1a-1>

Μέρος 2ο: <https://soundcloud.com/gart-6/4iqgy5si4mmj>

Μέρος 3ο: <https://soundcloud.com/gart-6/3a-1>

και εδώ θα απολαύσετε τον ίδιο τον συγγραφέα!

<https://soundcloud.com/gart-6/z4pwyredxh2w>

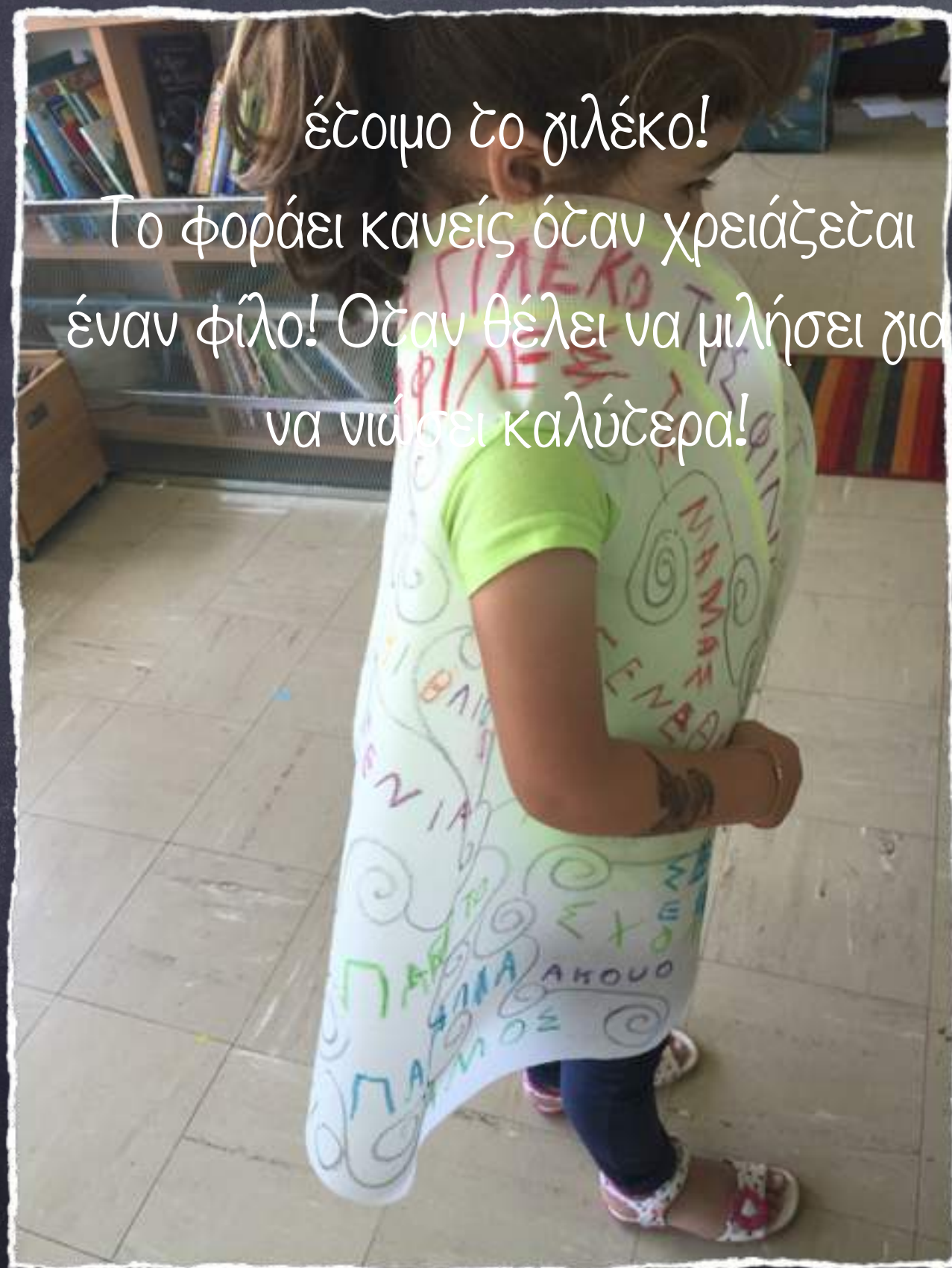
Τον “ραφζάκο” τον αγαπήσαμε πολύ!

Μας βοήθησε να καταλάβουμε πόση δύναμη έχουν οι λέξεις. Μπορούν να πληρώσουν, να γεμίσουν ελπίδα, να θεραπεύσουν, να κερδίσουν φίλους ή ακόμα και να χάσουν φίλους ...

Η αλήθεια είναι ότι κάναμε αυτό το “αναγνωστικό ζαξίδι” με αφορμή κάποιες καθημερινές διενέξεις μας. Και αυτός ο γλυκός ραφζάκος μας έδωσε την ιδέα να ράψουμε ένα ρούχο.

“Το γιλέκο της φιλίας”

Δείτε όμως στο ιστολόγιο του σχολείου μας
τι μας συνέβη μια μέρα μετά το διάλειμμα.
Ήταν μια μέρα σαν όλες τις άλλες όταν
ξαφνικά ...

<http://blogs.sch.gr/lnipgarg/?s=0>
[+ραφτάκος+ζων+λέξεων](#)

Για που ... θ'ανοίξουμε πανιά;

7ο ζαξίδι

Ελένη Γεωργοστάθη

συγγραφέας

Πραγματοποίησαμε άλλο ένα “χρήχορο ταξίδι στον χάρτη”
μέσα σε ένα ... καραβάκι!

- Το κουρελάκι αυτή τη φορά
μας ταξίδεψε πάλι στην
Αθήνα, για να γνωρίσουμε τη
συγγραφέα **Ελένη**
Γεωργοσάθη. Μας περίμενε
στο σπίτι της!

- Λεπτομέρειες από την επίσκεψή μας θα δείτε και θα διαβάσετε στον παρακάτω σύνδεσμο.
- <http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/05/30/γρήγορο-ταξίδι-στον-χάρτη-με-ένα-χάρτι/>

Δίγα λόγια για το βιβλίο

Η Σοφία κι η Μαρία έφτιαξαν κάτι φοβερά καραβάκια από χαρτί σήμερα στο σχολείο. Όταν τις ρώτησα πού έμαθαν να τα φτιάχνουν, μου είπαν ότι τους έδειξαν οι μαμάδες τους. Λοιπόν, όταν γυρίσω σπίτι, θα ζητήσω κι εγώ απ' τη δική μου τη μαμά να μου μάθει.

Βλέπετε, όλες οι μαμάδες ξέρουν να φτιάχνουν χάρτινα καραβάκια. Κι οι μπαμπάδες το ίδιο. Γιατί οι μαμάδες κι οι μπαμπάδες τα ξέρουν όλα...

Η μήπως όχι;

- Το βιβλίο της Ελένης Γεωργοστάθη μας άρεσε πολύ και θελήσαμε να τη γνωρίσουμε καλύτερα, να μας αποκαλύψει τα μυστικά της. Είναι αληθινή η ιστορία της; Οι ήρωες είναι δικά της πρόσωπα; Έχει διαβάσει πολλά βιβλία; Πόσα παιδιά έχει; Έμαθε να φτιάχνει καραβάκια; Και άλλα πολλά...
- Αφορμή για ένα τέτοιο ταξίδι με ... καράβι ήταν η **χιορτή της μητέρας**.

σζην ζάξη μας λοιπόν ...

φζιάσαμε πολλά καραβάκια για να μην ... σζριμωχζούμε στο ζαξίδι .
Τα φζιάσαμε από χαρτοπεζσέζες! Τις χαρτοπεζσέζες, σκεφζήκαμε, ζις
βρίσκεις πάνζα μπροσζά σου και ζα καραβάκια “ζους” μπορούν να σε
ζαξιδέψουν ζρήγορα πανζού! Είναι και πολύζρωμες!

- Το βιβλίο αυτό μας προβλημάτισε πολύ. Τελικά οι μαμάδες μας (οι χονείς μας) ça ξέρουν όλα; Χρειάζεται να ça ξέρουν όλα; Τις συγχωρούμε όταν δεν ξέρουν κάτι; Τους αρέσει να τους διδάσκουμε εμείς διάφορα πράγματα που δε γνωρίζουν;
- Η συγγραφέας, πάντως, μας είπε ότι οι κόρες της την έμαθαν να φτιάχνει ... καμηλοπάρδαλη!
- Εμείς διαπιστώσαμε ότι οι **μαμάδες δεν ça ξέρουν όλα:**
- “Η μαμά μου δεν ξέρει να οδηγεί τρακτέρ”
- “Η μαμά μου δεν ξέρει να οδηγεί αεροπλάνο”
- “Η μαμά μου δεν ξέρει να φτιάχνει μουςακά”
- “Η μαμά μου δεν ξέρει που να βαφτίσει τον αδελφό μου ... !”

Ευχάξει, η μαμά δεν ξέρει να ζα κάνει όλα
και ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ
Εξάλλου, για μας είναι ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ και
την ΑΓΑΠΑΜΕ ΠΟΛΥ! Τόσο πολύ που
της αφιερώνουμε
ΈΝΑ ΑΣΤΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟ!

Το όνομα της μαμάς μου είναι ...

ΝΙΑ

Αν η μαμά μου ήταν λουλούδι θα ήταν ...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Αν η μαμά μου ήταν χρώμα θα ήταν ...

ΠΡΑΣΙΝΟ

Αν η μαμά μου ήταν φαγητό θα ήταν ...

ΣΟΥΠΑ

Αν η μαμά μου ήταν στοιχείο της φύσης θα ήταν ...

ΦΟΤΧΑ

Αν η μαμά μου ήταν μεταφορικό μέσο θα ήταν ...

ΑΦΤΟΚΙΝΗΤΟ

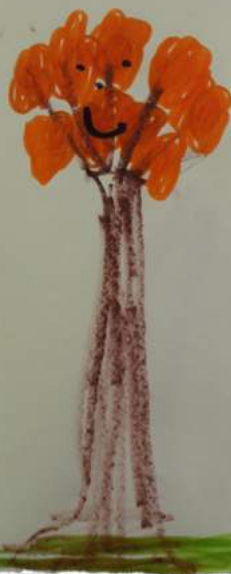
Αν η μαμά μου ήταν ζώο θα ήταν ...

ΚΟΥΝΕΛΙ

Αν η μαμά μου ήταν εποχή θα ήταν ...

ΑΝΙΞΙ

Αν η μαμά μου ήταν βιβλίο θα ήταν ...

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Και επειδή η μαμά μας εμπνέει,
γράψαμε και **στίχους!**

Επενδύσαμε με στίχους το έργο του Μ.
Χατζιδάκι

“η προσωπογραφία της μητέρας μου”!

Μανουλίτσα μου γλυκιά

Πόσο σ' αγαπώ τρελά

Σ' έχω μέσα στην καρδιά

Σ' αγκαλιάζω με χαρά!

Πόσο σ' αγαπώ, πόσο σ' αγαπώ

Είσαι το άστρο μου το φωτεινό

Τα ματάκια σου ζεστά

Με χαϊδεύουν απαλά

Τα χεράκια σου τα δυο

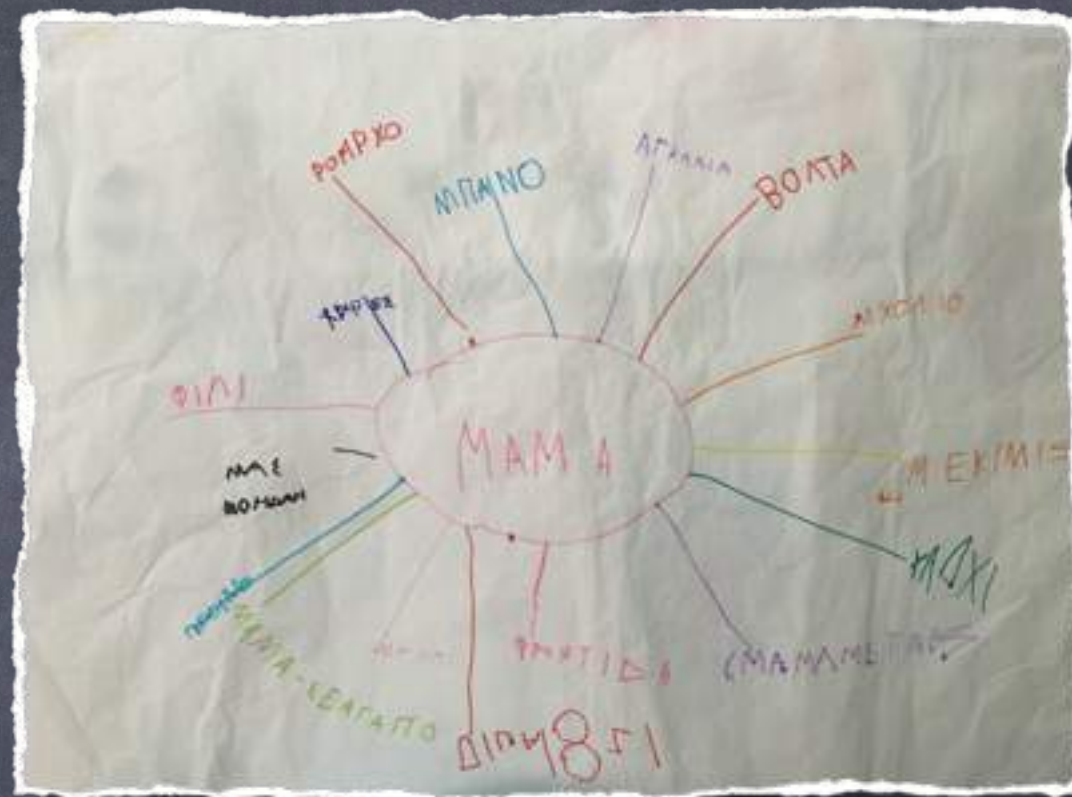
Μ αγκαλιάζουν και γελώ!

Είσαι καθαρό νερό

Που το πίνω σαν διψώ

Σε κάθε μοναδική μαμά αξίζει κάθε “έπληξι”!

8ο ζαξίδι

Μάρια Μπαχά

εικονογράφος

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια μακρινή πολιτεία μεγαλόσωμοι αρματωμένοι άνθρωποι ανάψαν μια μεγάλη φωτιά. Οι διχαλωτές της γλώσσες τύλιγαν τα δέντρα και τα 'πνιγαν, ρουφούσαν τα σπίτια και κυνηγούσαν τους ανθρώπους, που έτρεχαν τρομοκρατημένοι. Οι καπνοί της μπουτζούρωναν τον ουρανό και θόλωναν τα αστέρια. Οι μεγάλοι την έλεγαν πόλεμο.

Ένα αληθινό μα συνάμα τρυφερό και αισιόδοξο βιβλίο για τη σκληρότητα του πολέμου και τον τρόπο που το βιώνουν τα παιδιά σε όλον τον κόσμο.

Αφορμή για το ταξίδι αυτό ήταν το πρόγραμμα Αγωγής Υγείας που υλοποιούμε για τα δικαιώματά, με έμφαση στην Ειρήνη. Διαβάσαμε το “αστερόσπιτο” της Αλεξάνδρας Μητσιάλη λοιπόν και επειδή η εικονογράφηση μας εντυπωσίασε όλους θελήσαμε να γνωρίσουμε καλύτερα την βραβευμένη εικονογράφο, **Μάρια Μπαχά**. Την επισκεφθήκαμε στο “αστερόσπιτο” της, όπου μας περίμενε στον χώρο του εργαστηρίου της!

Δείτε εδώ την επίσκεψή μας

<http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/06/03/ηρήγορο-ταξίδι-στο-αστερόσπιτο-της-μ/>

στην ζάξη μας φτιάξαμε ένα **αστερόσπιζο**! Εκεί, μέσα σ αυτό το σπίζι,
κρύβουμε τα όνειρά μας! Βλέπετε ένα όνειρο διπλωμένο;

ζωγραφίσαμε όμως και τα δικά μας αστερόσπιθα

δείξε μερικά

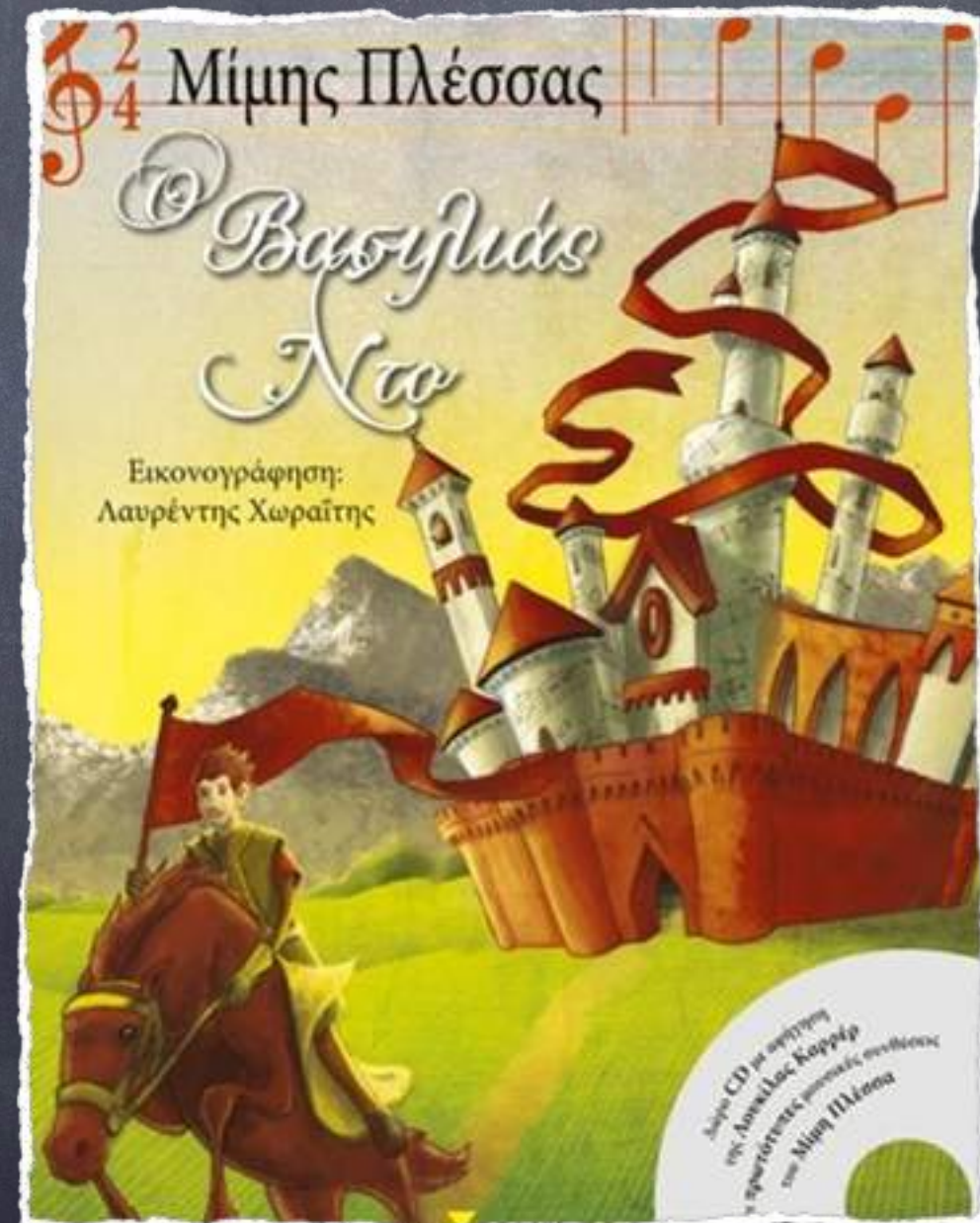
και αφού ... ονειρευτήκαμε ετοιμαστήκαμε για το
επόμενο ταξίδι.

Αυτό ήταν αλλιώτικο.

Μας επισκέφθηκε η ... τεχνολογία και παίξαμε μαζί
της!

9ο ζαξίδι στη ... μουσική!

- Η επίσκεψη του **Λαυρέντη Χωραίτη** στο σχολείο μας, ένα ζαξίδι στη μουσική και ένα **παιχνίδι** με την τεχνολογία!
- “Ο μικρός Μίμης μέσα από την ιστορία του Βασιλιά Ντο μαθαίνει τις νότες και μυείσαι στον μαγικό κόσμο της μουσικής!” (http://www.biblionet.gr/book/190673/Πλέσσας,_Μίμης/Ο_βασιλιάς_Ντο)

Το βιβλίο αυτό ήταν η αφορμή να φέρουμε τον κύριο
Λαυρέντη Χωραίτη στο σχολείο μας.

Μας είχε επισκεφθεί και πέρυσι και έτσι δεν είχαμε και
πολλές ερωτήσεις να του απευθύνουμε.

Τα ξέραμε όλα γι αυτόν!

Όχι και όλα! Δεν ξέραμε πως ζωγραφίζει...

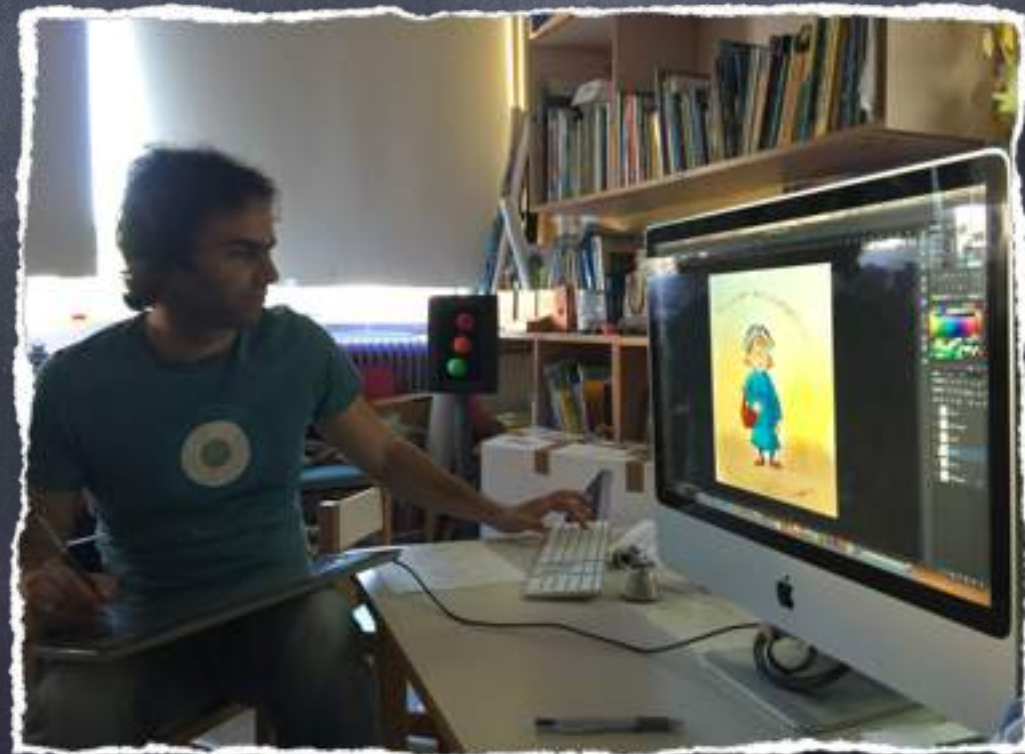
Εφερε λοιπόν μαζί του τα εργαλεία της δουλειάς του
και τα μάθαμε όλα!

- Αυτό το αναγνωστικό μας παιχνίδι ήταν ένα παιχνίδι με τα χρώματα. Όχι όμως με χρώματα που λερώνουν, ή βάφουν ρούχα και δέρμα. Δεν είναι δηλαδή ούτε μαρκαδόροι, ούτε πινέλα με ζέμπτερες και νερομπογιές κλπ και κυρίως δεν χρειάζεται το χαρτί. Το παιχνίδι με τα χρώματα και τη ζωγραφική έγινε με γραφίδα, ταμπλέτα και ηλεκτρονικό υπολογιστή!
- Η ... ψηφιακή πλευρά της εικονογράφησης προστά στα μάτια μας
- Η τεχνολογία, τελικά, δεν εκμηδενίζει μόνο αποστάσεις, ζωγραφίζει κιόλας!

γραφίδα, τσαμπλέτα και ηλεκτρονικός υπολογιστής,

τα εργαλεία ζωγραφικής του εικονογράφου

είναι μαχικό να βλέπεις
μια μορφή να ... γεννιέται!

το αναμνηστικό που μας σχεδίασε

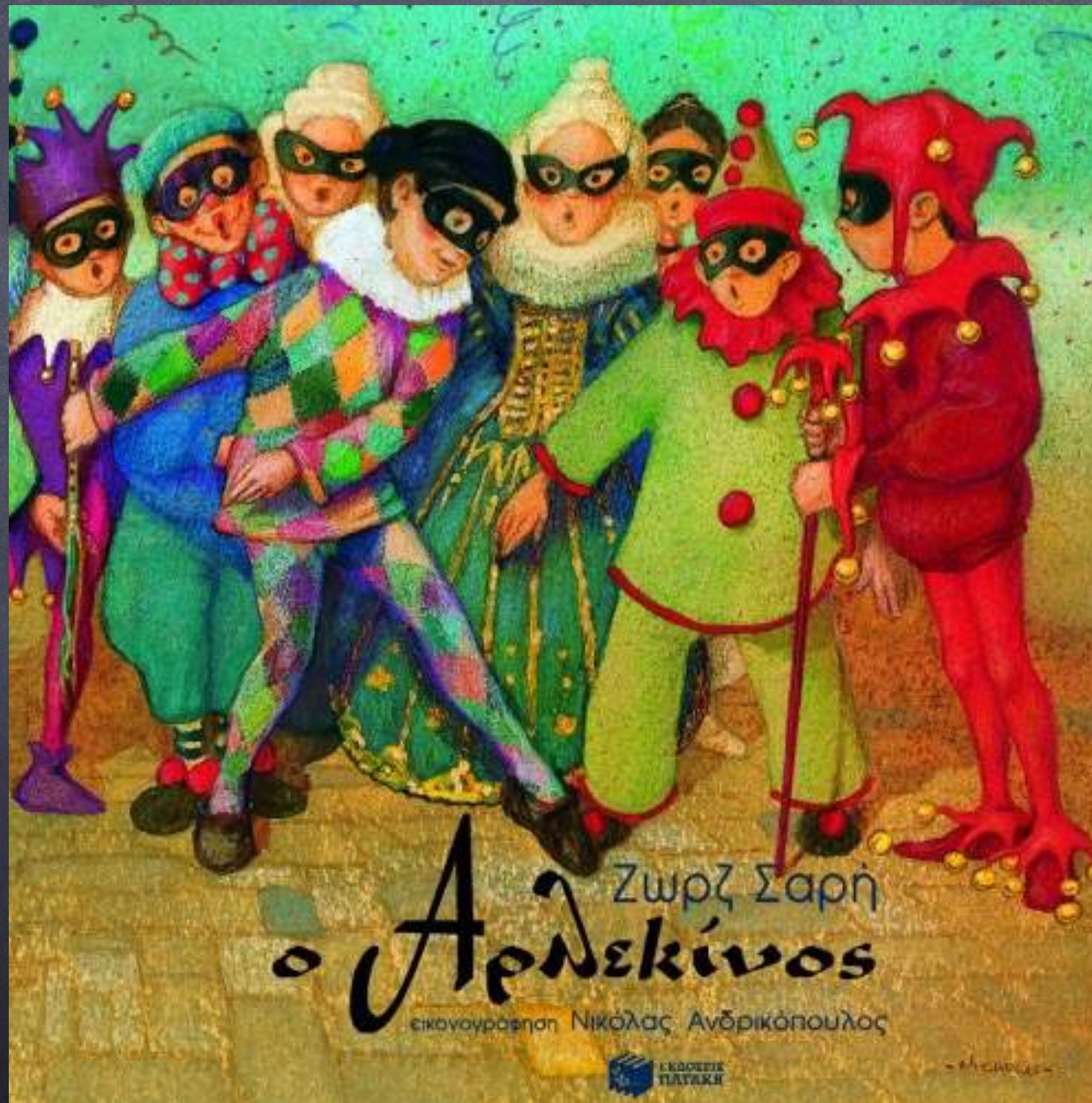

Στο ιστολόγιο του σχολείου μας μπορείτε να δείτε όλες
τις λεπτομέρειες της επίσκεψής του.

[http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/06/06/η-φιλιαναγνωσία-μέσα-από-τη-
γραφίδα-το/](http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/06/06/η-φιλιαναγνωσία-μέσα-από-τη-
γραφίδα-το/)

Ταξίδα απλά... σ'η φαντασία!

10ο ταξίδι

Ο αγαπημένος μας “αρλεκίνος” μας θαξίδεψε στον κόσμο της φαντασίας!
(Σ αυτό τον προορισμό μας είχε στείλει ο Περπερούα. Του άρεσαν οι
αρλεκίνοι, θυμάστε;)

Περίληψη

Ο Αρλεκίνος και η δύναμη της φαντασίας, της αγάπης,
της αισιόδοξης στάσης απέναντι στη ζωή...

Ένα αγόρι φτωχό που πιστεύει πως δεν μπορεί
να συμμετέχει στο γλέντι της Αποκριάς,
μόνο να κοιτάζει από μακριά τους άλλους
με τις φανταχτερές και πλούσιες στολές τους να
διασκεδάζουν.

Όμως πίσω του στέκει η μητέρα του.

Η αγάπη κι η έννοια της για το γιο της, άγρυπνοι φρουροί,
θα διώξουν μακριά του τη στενοχώρια.

στην ζάξη ...

- Παίξαμε το παραμύθι δηλαδή το δραματοποιήσαμε! Επειδή όμως υπήρχαν πολλοί υποψήφιοι για τον ίδιο ρόλο παίξαμε ένα παιχνίδι, το κουρελάκι!
- Το “κουρελάκι” είναι ένα παιχνίδι που μας είχε μάθει ο Φίλιππος Μανδηλαράς, όταν είχε επισκεφθεί το σχολείο μας. Οι υποψήφιοι για τον κάθε ρόλο στέκονταν στο χώρο. Η νηπιαγωγός, θυρίζοντας την πλάτση στα παιδιά πεζάει το κουρελάκι, το οποίο έχει δέσει κόμπο για να είναι βαρύ και όποιος το πιάσει παίρνει το ρόλο. Η ίδια διαδικασία συνεχίζεται μέχρι να εξαντληθούν όλοι οι ρόλοι. Το κουρελάκι δεν κάνει ποτέ λάθος! Είναι δίκαιο!

ο αρλεκίνος
όμως μας
ταξίδεψε και
στην **ζέχνη**!

- γνωρίσαμε
τον
αρλεκίνο
του
Picasso

σζην
πραγματικόζηζα
ζον ... ζωνζανέψαμε!

Και τον στείλαμε στο “καρναβάλι του αρλεκίνου” του **Miro!**

Να, εκεί είναι! Τον βλέπετε;

Ήο ζαξίδι
σε ένα κάστρο γεμάτο
χαμόγελα

Συγγραφέας: Αλίξ Καμπρέρα
Εικονογράφος: Ρόζα Μ. Κούρζο
Εκδόσεις: Μεταίχμιο

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Σε ένα μεγάλο κάστρο ζει ένας πολύ τεμπέλης γίγαντας, που βάζει άλλους να δουλεύουν για εκείνον χωρίς ανταμοιβή. Κάποτε καλεί τα παιδιά από τα γύρω χωριά για να δουλέψουν, ξεγελώντας τα με παιχνίδια και λιχουδιές. Τα παιδιά πέφτουν στην παγίδα και δουλεύουν ασταμάτητα μέχρι που ένα καταφέρνει να κάνει τον γίγαντα να σκεφτεί το λάθος του.

Η ιστορία αυτή βασίζεται στην Ένατη Αρχή της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Παιδιού, σύμφωνα με την οποία κανένα παιδί δεν πρέπει να εργάζεται μέχρι μια συγκεκριμένη ηλικία, ενώ όλα τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από κάθε μορφή εγκατάλειψης, σκληρότητας και εκμετάλλευσης.

Σε κάθε βιβλίο της σειράς παρουσιάζεται μία από τις αρχές της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Παιδιού. Μέσα από μια απλή και ενδιαφέρουσα ιστορία, ο αναγνώστης μπορεί να κατανοήσει το βαθύτερο νόημα της κάθε αρχής

- Το βιβλίο αυτό (όπως και τα υπόλοιπα της σειράς) το “παίξαμε” με αφορμή το πρόγραμμα αγωγής υγείας για τα δικαιώματά που υλοποιούμε αυτή την χρονιά.
- Οι δραματοποιήσεις μας αρέσουν πολύ και έτσι το ζωντανέψαμε αλλά κάναμε και κάτι άλλο. Ανακυκλώνοντας, κατασκευάσαμε ένα ολόχρυσο κάστρο από κουτιά, το οποίο γεμίσαμε με θησαυρούς: Παραμύθια!

Αυτό το κάστρο λοιπόν “ακούει” όλα τα παραμύθια που “παίζουμε” και κλείνει πόρτες και παράθυρα για να τα προσδεύσει. Κάποια σιγμή ανοίγει την πύλη του για να τα ... χαρίσουμε στα παιδιά του κόσμου μαζί με πολλά πολλά χαμόγελα!

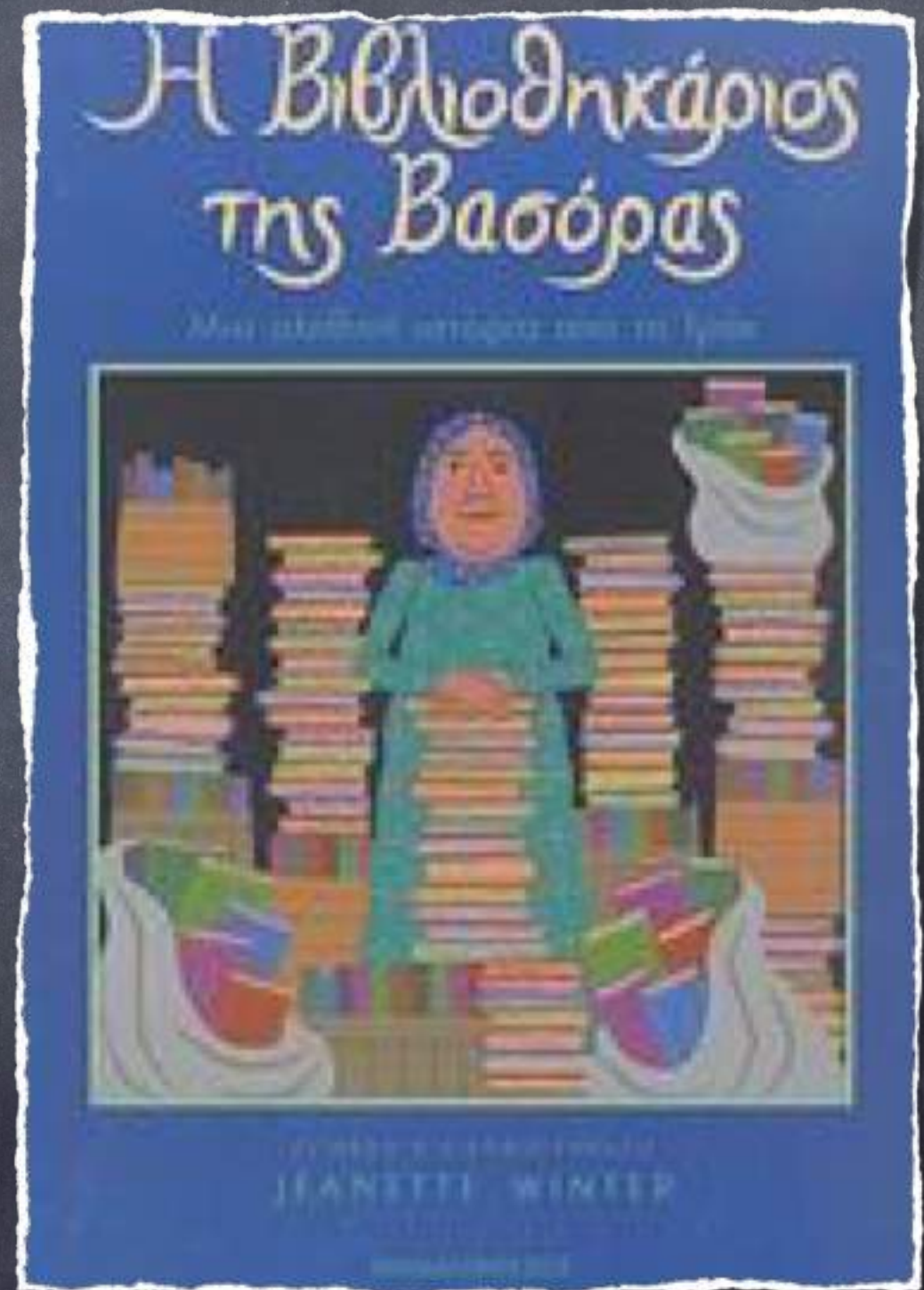
12ο ζαξίδι

“Η βιβλιοθηκάριος της Βασόρας”

Συγγραφή και εικονογράφηση:

Jeanette Winter

μετάφραση: Γιάννης Παπαδόπουλος

Μια αληθινή ιστορία από το Ιράκ και την εισβολή του Απρίλη του 2003.
Η Αλία, υπεύθυνη της βιβλιοθήκης, σώζει το μεγαλύτερο μέρος των
βιβλίων της Βιβλιοθήκης της Βασόρας, με θάρρος και αλκιμοδοξία, πιστή
στο όνειρό της: τις ημέρες της ΕΙΡΗΝΗΣ!

Στα πλαίσια του προγράμματος Αγωγής Υγείας για τα
δικαιώματά, αφήσαμε αυτό το υπέροχο βιβλίο να μας ταξιδέψει
στην ειρήνη και σε μια ... βιβλιοθήκη!

και ταξιδέψαμε στ' αλήθεια!

- Ταξιδέψαμε με λεωφορείο μέχρι την Καλαμάτα, όπου και επισκεφθήκαμε τη **Λαϊκή Βιβλιοθήκη**, επειδή θέλαμε να δούμε από κοντά πως είναι μία μεγάλη βιβλιοθήκη. Διαβάσαμε ξανά το συγκεκριμένο βιβλίο και μπήκαμε στη θέση της “Βιβλιοθηκαρίου της Βασόρας”. Προβληματιστήκαμε και σκεφχθήκαμε ότι και εμείς θα κάναμε το ίδιο προκειμένου να σώσουμε τόσους θησαυρούς! Η κούραση θα άξιζε τον κόπο!

Εδώ, σ αυτή την πτέρυχα της παιδικής
βιβλιοθήκης, με τους αναπαυτικούς
καναπέδες και τα στρογγυλά αναγνωστήρια
ταξιδέψαμε ξανά στη ... Βασόρα!

μάθαμε ακόμα

ότι μία βιβλιοθήκη δεν έχει μόνο βιβλία.

Μπορεί ακόμα να διαθέτει και **πινακοθήκη** με έργα χέχνης γνωστών καλλιτεχνών!

ΨΕΜΜΑΤΑ!

Αυτό το ξέραμε ήδη!

Μέσα στην τάξη μας ήδη είχαμε πραγματοποιήσει “**ζαξίδια**” στα έργα της πινακοθήκης μέσα από το λεύκωμα με τα έργα της. Βιβλίο άλλωστε είναι και ένα **λεύκωμα** πινακοθήκης, το οποίο μάλιστα μπορεί να μας ζαξιδέψει πολύ μακριά! Σκεφτήκαμε ότι θα είχε πιο πολύ ενδιαφέρον να παίξουμε μέσα στην πινακοθήκη. Έτσι λοιπόν ετοιμάσαμε “**αναγνωστικά παιχνίδια**” για τους πίνακες!

Ιο παιχνίδι: “βοήθεια μπερδευθήκαμε!”

Δημιουργήσαμε παζλ με
έγχρωμες φωτοτυπίες των
έρχων και τα βάλαμε σε
φακέλους. Χωριστήκαμε σε
ομάδες με βάση τα χρώματα.
Για να ξεχωρίζουν οι ομάδες,
κολλήσαμε αυτοκόλλητες
ετικέτες στο ... πέτο με το
χρώμα της ομάδας. Οποια
ομάδα συμπλήρωνε πρώτη το
παζλ μπροστά στο αντίστοιχο
έρχο κέρδιζε!

- 2ο παιχνίδι (για προνήπια κυρίως):
- “Αναζητώντας τους χαμένους πίνακες”
- Κάποιες φωτοτυπίες δεν τις κάναμε παζλ. Ο στόχος μας αυτή τη φορά ήταν να γίνουμε ντετέκτιβ και να βρούμε στην πινακοθήκη που “κρύβονταν” τα έργα που εικονίζονταν.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης
συζητά μαζί μας!

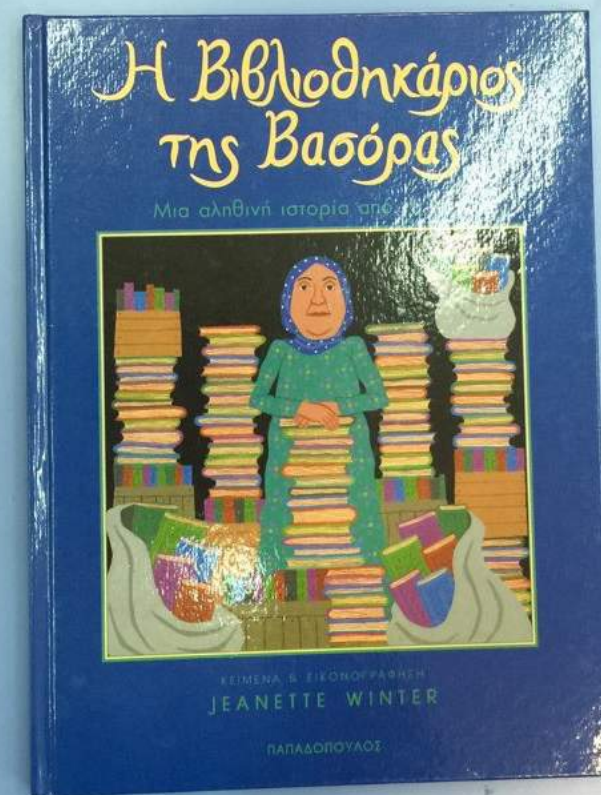
“αναζητώντας τους

χαμένους πίνακες!”

Ήταν πολύ ωραία εμπειρία η επίσκεψή μας στη Βιβλιοθήκη!

Ευχαριστούμε τη “Βιβλιοθηκάρια” που ήταν η αφορμή
για να ταξιδέψουμε και να ανακαλύψουμε ανάμεσα σε
άλλα και ένα διαφορετικό ...επάγγελμα!
Κάποιοι από μας αποφάσισαν ήδη για το επάγγελμα
που θα ακολουθήσουν!

12ο ζαξίδι

Συγγραφέας:

Ειρήνη Καμαράτου-Γιαλλούση

Εικονογράφηση:

Αλέκος Φασιανός

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Από τι κινδυνεύει πιο πολύ το πουπουλένιο βασίλειο; Από την αναρχία που το εκφυλίζει ή την τυραννία που το αλυσοδένει; Τι μπορούν να κάνουν οι πολίτες του, τα πουλιά, για να αντιμετωπίσουν τη σκιά που ρίχνουν οι δυο μεγάλες αυτές απειλές στη μαγεμένη τους χώρα;

Από την πένα της βραβευμένης Ειρήνης Καμαράτου - Γιαλλούση και με εικονογράφηση του μοναδικού Αλέκου Φασιανού έχουμε στα χέρια μας μια παιδική ιστορία με μεγάλα μηνύματα για το πώς οι μικροί μπορούν να κατανοήσουν τη δημοκρατία.

Γιατί αυτό το βιβλίο;

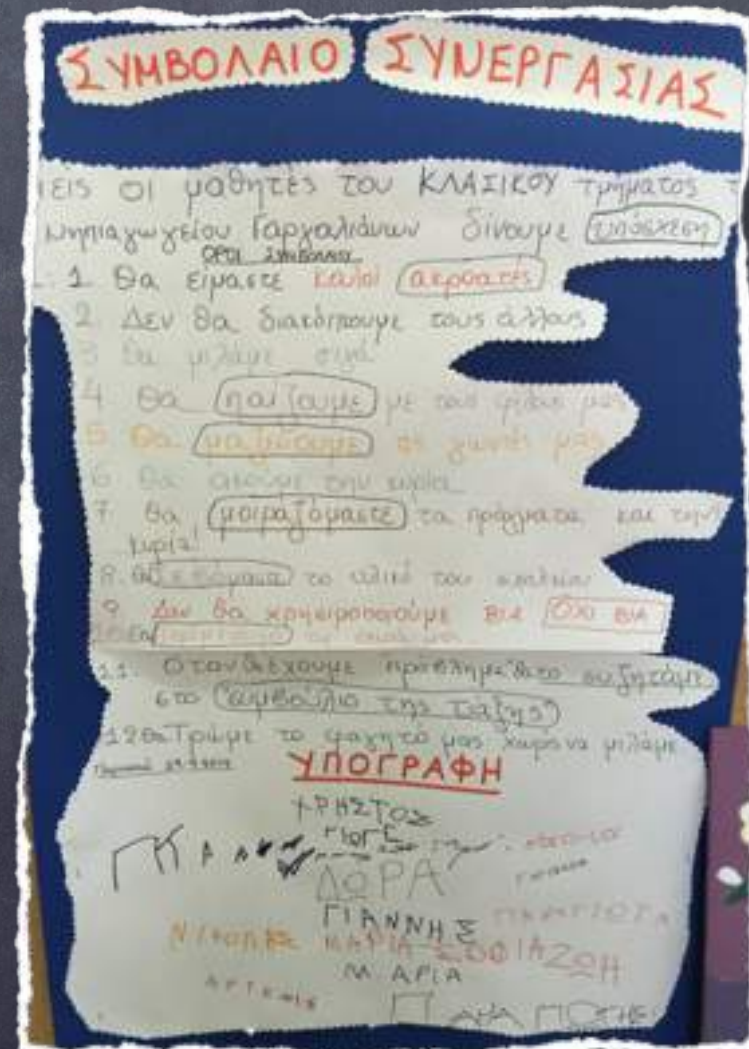
- Συνεχίζοντας το πρόγραμμά μας για τα Δικαιώματα και συγκεκριμένα για τη **Δημοκρατία**, επιλέξαμε αυτό το βιβλίο για να προσεγγίσουμε τις έννοιες αναρχία, τυραννία, νόμοι, Δημοκρατία, διάλογος.
- Από την αρχή της χρονιάς έχουμε έρθει σε επαφή με τη δημοκρατία βιωματικά, μέσα από την καθημερινότητα του σχολείου. Κάθε μέρα, μετά το διάλειμμά πραγματοποιούμε “το συμβουλίο της τάξης” όπου εκφράζονται παράπονα και ό,τι θέλει κανείς να βγάλει από μέσα του, με σκοπό να λύνονται τυχόν προστριβές με διάλογο. Επίσης, (στο πνεύμα των δημοκρατικών σχολείων) συμμετείχαμε όλοι, μαθητές και εκπαιδευτικός -όπου ήταν δυνατόν- στις αποφάσεις που είχαν να κάνουν με τα καθημερινά μας θέματα, πώς θα τα επεξεργαστούμε κλπ. Έτσι, για παράδειγμα, οι μαθητές, αποφασίζουν οι ίδιοι για το ύφος της γιορτής, αν θα έχει τραγουδι, θεατρο, κουκλοθέατρο κλπ και η νηπιαγωγός παίζει το ρόλο του συντονιστή, βοηθώντας στις πρόβες και φυσικά εξασφαλίζοντας την ποιότητα στα κείμενα, μουσικές επιλογές κλπ.
- Το βιβλίο αυτό μας άρεσε πολύ και αποφασίσαμε όλοι μαζί να το **παίξουμε**. Ανάμεσα σε άλλα “παιχνίδια”, το δραματοποιήσαμε και στην τάξη μας με θεατρικό παιχνίδι. Ήταν τόσο ο ενθουσιασμός που θελήσαμε να το παρουσιάσουμε και στους γονείς. Έτσι λοιπόν στο τέλος της χρονιάς παίξαμε τα βραχιόλια των πουλιών μπροστά σε θεατές.

καταιγισμός ιδεών ή αλλιώς ... “το παιχνίδι -μας- των συνειρμών”

Από την αρχή της χρονιάς
είχαμε όλοι συμφωνήσει ότι
η **υπογραφή** μας θα έχει μεγάλη
σημασία.

Και πράγματι, αυτή η υπογραφή μας
βοήθησε να είμαστε πιο υπεύθυνοι για τις
πράξεις μας και να δεχόμαστε τις
συνέπειες τους
Μας θύμιζε επίσης καθημερινά το
ΔΙΑΛΟΓΟ

Ακολουθώντας το
παράδειγμα των πουλιών
ψηφίσαμε και **νόμους**

Η ΒΟΥΛΗ του ΚΛΑΣΙΚΟΥ ψηφίζει **νόμους!**

Συμφωνούμε όλοι:

ΤΡΙΤΗ, 27.01.15

1. Να βοηθάμε τους άλλους
2. Να μην πετάμε τα σκουπίδια κάτω
3. Να μαζεύουμε τις γωνιές
4. Να μην τσακινόμαστε
5. Να συνεργάζομαστε
6. Να κάνουμε ησυχία όταν χτυπάει το τμήμα
7. Να μη δαγκώνουμε τους άλλους
8. Να κάνουμε τις εργασίες μας προσεκτικά!
9. Να μαζεύουμε ό,τι φάγαμε μίσητά μας
!!! να μην τα έχουμε πελάει γύρω !!
10. Να προσέχουμε τα βιβλία
11. Να ακούμε την κυρία με προσοχή
12. Να υμνάμε ήσυχοι όταν πληθαίνουν οι επισκέφτες
13. Να μην χτυπάμε ο ένας τον άλλον (οχι βία)
14. Να κρατάμε καθαρή την τάξη μας από ψίχουλα,
χαρτιά με άλλα υλικά που χρησιμοποιούμε στις
κατασκευές
15. Να κάνουμε ανακύκλωση με τις κατασκευές μας
16. Να μη φερόμαστε μωρουδίστικα... !!!
17. Να μην τσιμπάμε τους άλλους.
18. Να λέμε πάντα ΚΑΛΗΜΕΡΑ όταν μπει κάποιος
στην τάξη μας!

1ο Νηπιαγωγείο Γαρυφαλιών
(Κλασικό Τμήμα)

Γρηγορίου Ε' 2, 24400

(Υπ. εκπ. Γαρυφαλιέ Περιφέρειας
τηλ. 27630 23182)

Προς

Προεδρία Ελληνικής Δημοκρατίας

Προεδρικό Μέγαρο

Βασιλέως Γεωργίου Β' 2

Αθήνα ΤΚ 10028

σχείλαμε τις απόψεις μας στον “φρουρό” της Δημοκρατίας
(πήραμε την ιδέα από τους φίλους μας στη θάσο)

φτιάξαμε **ζαΐσζρες** για τα πουλιά

και παίζαμε και **θεατρικό παιχνίδι** στην αυλή

- σκιμιότυπα από τις πρόβες και τη γιορτή στο προαύλιο

140 -απίστευτο- ζαξίδι ...

... στην φαντασία και στον κόσμο των
παιχνιδιών
(των αληθινών και όχι των
ηλεκτρονικών)

Λίγα λόγια για το βιβλίο

"Κύριε συγγραφέα", με παρακάλεσε η κουρδιστή μαϊμού, "πρέπει οπωσδήποτε να γράψεις για την επανάσταση των παλιών παιχνιδιών. Να τη μάθουν όλοι. Και προπαντός τα παιδιά που μόνο με ηλεκτρονικά παίζουν, τον τελευταίο καιρό".

Μια νύχτα βροχερή, τα παλιά παιχνίδια αποφασίζουν να κάνουν την πιο περίεργη επανάσταση! Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια έκλεβαν το ενδιαφέρον και τη φαντασία των παιδιών, ενώ εκείνα ήταν κλεισμένα σε μια κούτα στο πατάρι. Αρχηγός τους εκλέγεται ομόφωνα ο αρκούδος Τζον, υπαρχηγός ο κλόουν Άρτζι-Μπούρτζι και η κουρδιστή μαϊμού με τα πιατίνια ο βοηθός του. Τους ακολουθούν και τ' άλλα παιχνίδια, το κουρδιστό ποντικάκι ο Ρίκι, ο τσίγκινος πυροσβέστης με την μπλε στολή, η μικρή πορσελάνινη μπαλαρίνα και καμιά εκατοστή μολυβένια στρατιωτάκια, που βρέθηκαν στη σκοτεινή κούτα τους. Με θάρρος κι ενθουσιασμό αποφασίζουν να βγουν για πρώτη φορά στην πόλη. Κοντά τους έρχονται τα παλιά παιχνίδια από κάθε σπίτι της πόλης κι όλα μαζί θα ζήσουν την περιπέτεια και τον κίνδυνο, για να διεκδικήσουν την ελευθερία τους και τη θέση τους στην καρδιά των παιδιών.

Η ομαδικότητα, η συντροφικότητα, η αλληλεγγύη, η αγωνιστικότητα, η διεκδίκηση, η αποφασιστικότητα, η εκπλήρωση των ονείρων, η ελευθερία και πάνω απ' όλα η φαντασία ως δημιουργική σκέψη και πράξη είναι τα μηνύματα της επίκαιρης και συγχρόνως διαχρονικής αυτής ιστορίας του Χρήστου Μπουλώτη, ο οποίος συγκαταλέγεται στους σημαντικότερους Έλληνες συγγραφείς παιδικής λογοτεχνίας.

Το ζωγραφικό ταλέντο της επίσης πολυβραβευμένης Φωτεινής Στεφανίδη δίνει πνοή στους ήρωες και ζωντανεύει με απaráμιλλη φροντίδα και ποιότητα τα παλιά παιχνίδια, τα οποία ανήκουν στην προσωπική συλλογή του συγγραφέα, κάνοντας την έκδοση ακόμη πιο πολύτιμη. (http://www.biblionet.gr/book/191363/Μπουλώτης,Χρήστος/Η_επανάσταση_των_παλιών_παιχνιδιών)

- Με αυτό το βιβλίο ταξιδέψαμε στον χρόνο! Πίσω στα παλιά παιχνίδια. Σ αυτά που παίζεις με τους φίλους σου ή και μόνος σου. Με παρέα όμως ακόμα καλύτερα. Σ αυτά που δεν είσαι μπροστά σε μια οθونه αλλά στις χειρονιές, στις αυλές των σχολείων...
- Με το βιβλίο αυτό πήραμε μαζί μας και συνταξιδιώτες τους γονείς μας. Τους άρεσε το ταξίδι αυτό πίσω στα παιδικά τους χρόνια! Θυμήθηκαν τα παιχνίδια που έπαιζαν όταν ήσαν μικροί και μας έδειξαν τα αγαπημένα τους. Τα παιχνίδια τους ήσαν ομαδικά και χαίρονταν το παιχνίδι με τους φίλους τους! Παιξαμε λοιπόν μαζί τους στο προαύλιο “κυρέλι”, “καραβάνο”, “λαστιχάκι”, “αλεπού”, “τσιγκάκι” και άλλα πολλά!

δείξε στιγμασιότυπα από τη διορχή του ζέλους, που παίζαμε
παιχνίδια με τους χονείς στο προάυλιο του σχολείου μας

<http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/06/08/διορχή-ζέλους-ζέλος/>

λαστιχάκι

με την φυσική φτιάχνουμε παιχνίδι!
“το τσιγκάκι”

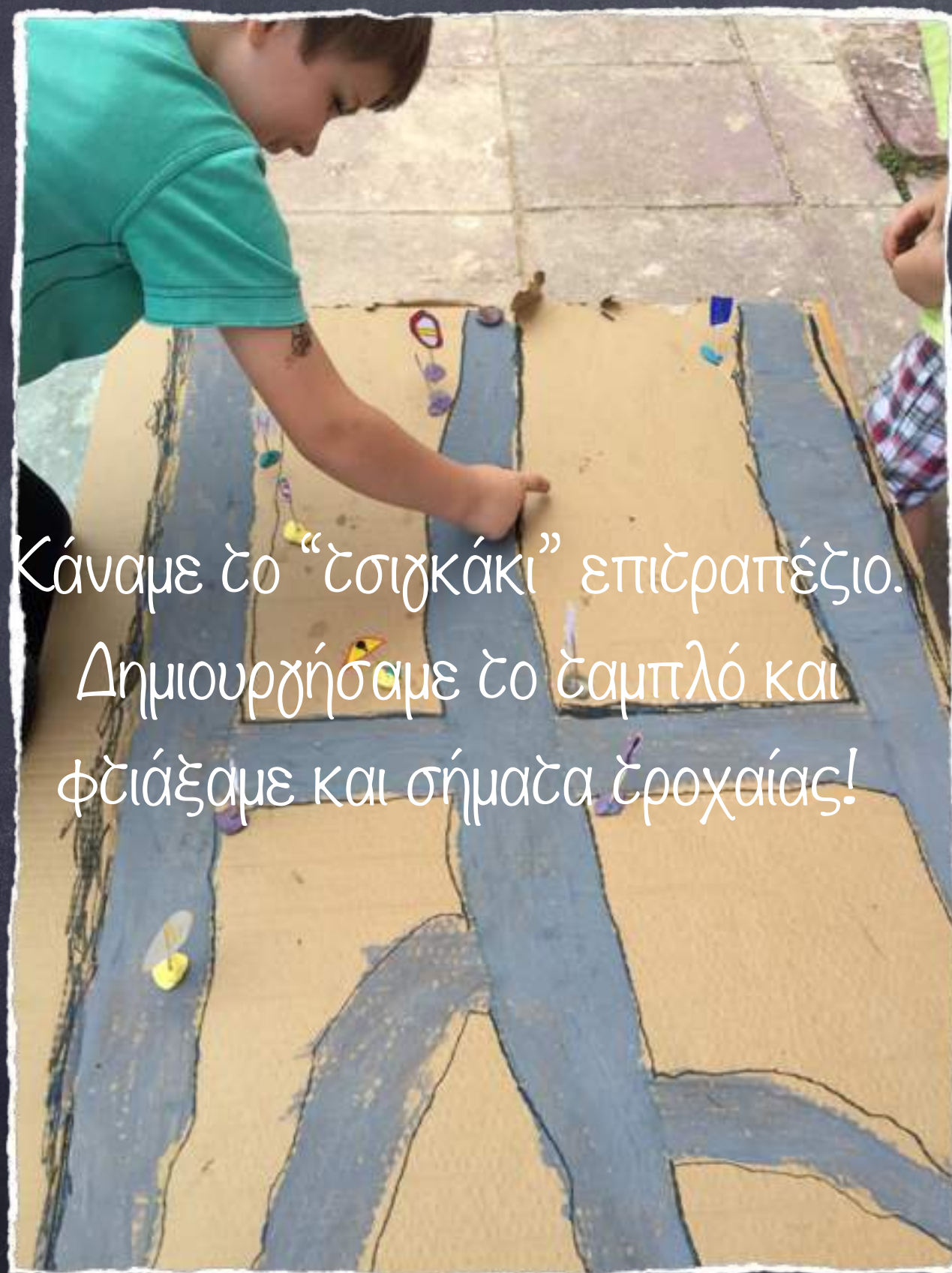

τήξη

πήξη

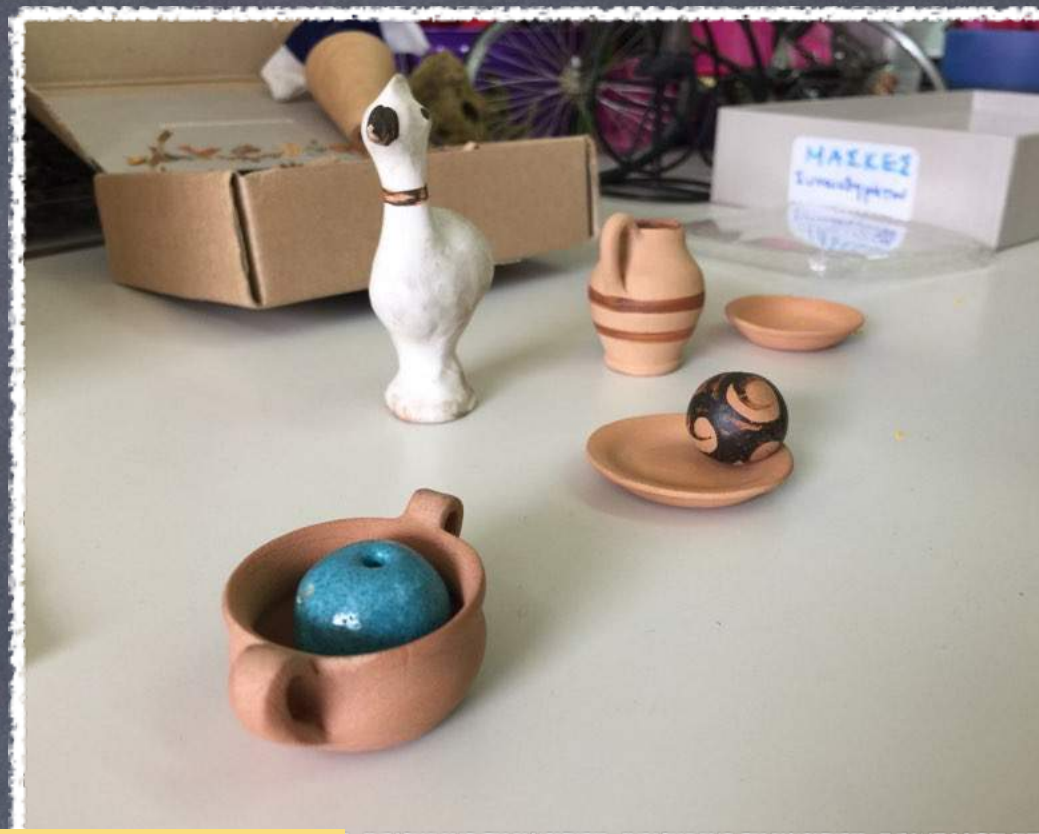

Κάναμε το “τσιγκάκι” επιτραπέζιο.
Δημιουργήσαμε το ταμπλό και
φτιάξαμε και σήματα τροχαίας!

παίζαμε και με "αθύρματα"

στην ζάξη μας
όπως είδαζε
παίξαμε
κυριολεκτικά με το βιβλίο πολύ!

- Ακόμα, το διασκευάσαμε και το παρουσιάσαμε στους χονείς σαν θεατρικό δράμενο!

Ζητω τα παιχνίδια τα αληθινά

Θεατρικό δρώμενο εμπνευσμένο από το παραμύθι του Χ. Μπουλώτη

«η επανάσταση των παλιών παιχνιδιών»

- Τα παιδιά παίζουν με τους φίλους τους (χορεύουν σε ζευγάρια) αλλά σκέφτονται να πάρουν τα παιχνίδια τους να παίξουν όλοι μαζί. Παιχνίδια και παιδιά παίζουν χαρούμενα (Χορεύουν σε ζευγάρια). (Alla turka, Μότσαρτ)
- Τα παιδιά αφήνουν τα παιχνίδια τους στην άκρη (τα “παιχνίδια” γονατίζουν) και κοιμούνται από την κούραση (fur Elise, Μπετόβεν)
- Έρχονται τα ηλεκτρονικά και παίρνουν τα παιχνίδια. Τα «κλείνουν» σε ένα μπαούλο (σκεπάζοντάς τα με ένα ύφασμα) και επιστρέφουν στα παιδιά που κοιμούνται. Χοροπηδάνε γύρω τους κάνοντας τα “ηλεκτρονικά μαγικά τους” για να τα “αποκοιμίσουν” τελείως. Τα παιδιά σηκώνονται και περπατάνε σαν ρομπότ κοιτάζοντας στο κενό ενώ τα ηλεκτρονικά χοροπηδάνε από τη χαρά τους. Στέκονται όρθια περικυκλώνοντάς τα προσέχοντας μην «ξυπνήσουν». Τα θέλουν “ναρκωμένα” (baba yaga, Μουσσόρσκι)
- Ένα παιδάκι πιο κει που δεν αποκοιμήθηκε, χορεύει γύρω από το μπαούλο. Το ανοίγει με περιέργεια και πετάγονται από μέσα τα παιχνίδια. (cake walk, Ντεμπισύ) Χαρούμενα χοροπηδάνε μέσα στο “μπαουλο” γυμνάζοντας χέρια και πόδια.
- Τα παιχνίδια σκέφτονται ότι πρέπει να ελευθερώσουν τα παιδιά γιατί χωρίς αυτά δεν έχουν λόγο ύπαρξης. Τρέχουν τώρα και κλείνουν τα ηλεκτρονικά στο μπαούλο και επιστρέφοντας ταρακουνάνε τα παιδιά για να “ξυπνήσουν”. (Γουλιέλμος Τέλλος, εισαγωγή, Ροσσίνι)
- «Ξυπνάνε» τα παιδιά και χορεύουν με τα παιχνίδια τους ξανά! (alla turka, Μότσαρτ)
- ΤΕΛΟΣ φωνάζουν όλοι μαζί “ΖΗΤΩ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΑ ΑΛΗΘΙΝΑ”

A group of children are standing on a glass floor in a museum or exhibit. The floor is illuminated with blue light, and there are cutouts of dinosaurs visible through the glass. The children are wearing winter clothing, including coats and boots. One child on the right is wearing pants with the letters 'FS' on them. The text 'ζελικά με ένα βιβλίο πραγματικά ... ταξιδεύεις!' is overlaid on the bottom of the image.

ζελικά με ένα βιβλίο πραγματικά ... ταξιδεύεις!

A group of children are gathered around a large, interactive digital display in a museum. The display shows a blue, textured surface, possibly representing water or a map. The children are wearing winter coats and are looking at the screen with interest. Some are pointing at the screen, while others are looking at each other. The background shows other museum exhibits and a large screen displaying a blue, abstract image. The text is overlaid in the center of the image.

Ενα βιβλίο δίνει σ'τη φαντασία
σου φτερά! Πετάς!!!

Ο ΣΑΡΚΟΦΑΓΩΝ - ΣΑΠΙΕΝΤ
ISCORHAGI SHIPWRECK - SAP

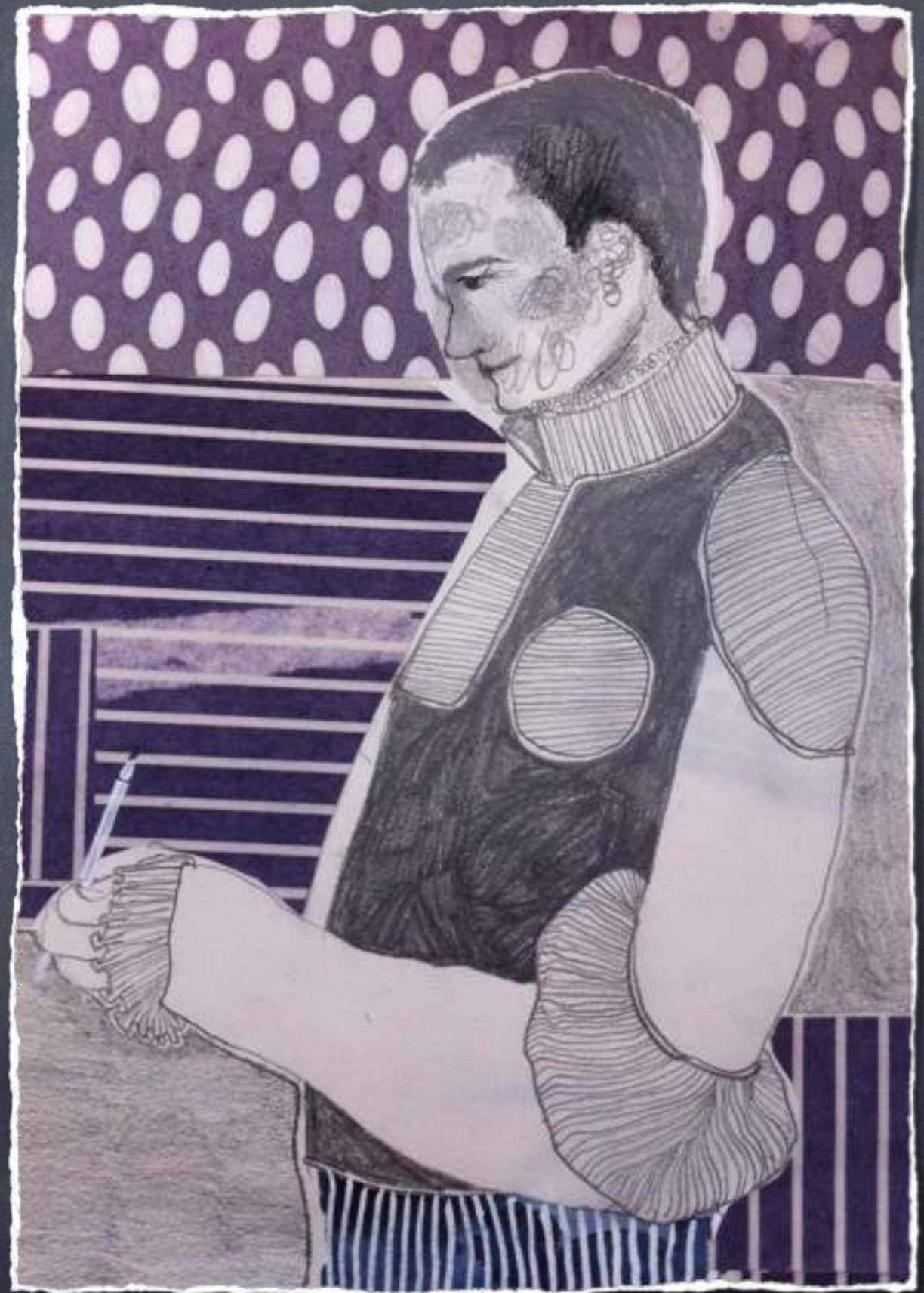
Αφού λοιπόν αποκτήσαμε φτερά

δημιουργήσαμε μια δική μας **ιστορία!**

Στην ιστορία αυτή μας έκανε την τιμή να πάρει μέρος η βραβευμένη
εικονογράφος **Μάρια Μπαχά** δίνοντας μορφή στον ήρωά μας.

- Συνεργάστηκαν λοιπόν όλοι οι εικονογράφοι του σχολείου μαζί της και ...

Ο
συγγραφέας
που δεν είχε
έμπνευση

"Ο συγγραφέας που δεν είχε έμπνευση"

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας συγγραφέας. Ήταν πολύ γνωστός σε όλη την χώρα. Αγαπούσε πολύ τα βιβλία και είχε γράψει πολλά παραμύθια. Αμέτρητα. Του άρεσε να γράφει ιστορίες για παιδιά. Ήταν όμως λυπημένος επειδή είχε καιρό να γράψει ιστορία. Είχε χάσει την έμπνευσή του.

Κάποτε, όπως περπατούσε στενοχωρημένος, βρέθηκε σε μία χώρα διαφορετική από τη δική του.

Στη χώρα αυτή έμεναν μόνο ... ιστορίες! Αμέτρητες ιστορίες! Από όλα τα μέρη της γης! Οι ήρωές τους είχαν βγει από τις σελίδες και ζούσαν σ' αυτή την μαγική χώρα.

Ο συγγραφέας μας ήταν ενθουσιασμένος. Δεν πίστευε στα μάτια του! Βρισκόταν σε μία χώρα ίδια με φωτεινό λαβύρινθο, χωρίς τοίχους, γεμάτη ήρωες από παραμύθια! Περπατούσε ανάμεσά τους με μεγάλη χαρά.

5

Ηθελε να τους αγγίξει αλλά δεν μπορούσε. Γιατί οι ήρωες ήταν χάρτινοι και όταν τους πλησίαζες εξαφανίζονταν. Γίνονταν ... αόρατοι στο άγγιγμα!
Μόνο αυτός μπορούσε να τους δει. Οι ήρωες δεν τον έβλεπαν. Ζούσαν μόνο τη δική τους ιστορία! Και με τις φιγούρες των διπλανών τους ιστοριών δεν γνωρίζονταν ούτε και βλέπονταν! Επαιζαν τις ιστορίες τους και όταν τελείωναν άρχιζαν από την αρχή!
Και αυτό γινόταν πάντα χωρίς διάλειμμα!

Σε κάθε δρόμο που πήγαινε, έβλεπε δίπλα του και διαφορετική ιστορία! Πέθανε στα γέλια με τον γυμνό αυτοκράτορα που νόμιζε ότι φορούσε καινούρια ρούχα, ενώ εντυπωσιάστηκε με τους δράκους και έκλαψε με το κοριτσάκι που άναβε τα σπίρτα...

Ενιωθε τόσο μα τόσο ευτυχισμένος σ αυτή την ασυνήθιστη χώρα! Και άρχισε να πιστεύει ότι θα γύριζε πίσω και η έμπνευσή του.

Στον επόμενο δρόμο τον περίμενε μια μεγάλη έκπληξη! Είδε ολοζώντανους τους ήρωες από τη δική του ιστορία "η αόρατη πόρτα της φαντασίας". Ένιωσε περίεργα που περνούσε δίπλα τους και τους άκουγε να μιλάνε! Δεν ήθελε να φύγει από αυτή τη χώρα ποτέ μα ποτέ!
Ποτέ;

Κι όμως, μετά από δέκα μέρες άρχισε να κουράζεται που ήταν μόνος του και δεν είχε κανέναν να μιλήσει.

"Μου λείπουν τόσο πολύ οι φίλοι μου. Πόσο νοσταλγώ τις μέρες που ταξιδεύαμε όλοι μαζί και φτιάχναμε ιστορίες στο δρόμο" έλεγε. Αλλά κανείς δεν τον άκουγε, αφού ήταν ολομόναχος!

Και από την άλλη, δεν είχε επιστρέψει ακόμα η έμπνευσή του. Ισα ίσα που μπερδεύτηκε περισσότερο με τόσες ιστορίες γύρω του.

7
"Δεν αντέχω άλλο εδώ. Πρέπει να φύγω. Πρέπει να φύγω" σκέφτηκε.

Οποια πόρτα όμως και αν άνοιγε δεν οδηγούσε πουθενά. Δεν υπήρχε δρόμος να φύγει. Δεν υπήρχε επιστροφή.

Πανικοβλήθηκε. Δεν άντεχε στη σκέψη ότι δεν θα ξανάβλεπε ποτέ τους φίλους του και την αγαπημένη του βιβλιοθήκη που ήταν γεμάτη βιβλία. Γιατί ο συγγραφέας μας είχε νοσταλγήσει και το διάβασμα. Κουράστηκε να βλέπει τις ιστορίες. Ήθελε να τις διαβάσει. Να κρατάει ένα βιβλίο στην αγκαλιά του και να ταξιδεύει μέσα στις σελίδες του. Να ανοίγει την αόρατη πόρτα της φαντασίας του και να χάνεται μακριά!

"Μα τί σκέφτηκα τώρα!!! "Την αόρατη πόρτα της φαντασίας"; Μα βέβαια! Αυτή είναι η λύση". φώναξε δυνατά!

Μπορεί για κάποιον άλλο να ήταν δύσκολο να τη βρει την αόρατη πόρτα, για κείνον όμως, ήταν πανεύκολο αφού ο ίδιος είχε γράψει αυτή την ιστορία. Ήξερε πολύ καλά που έπρεπε να ψάξει.
Βρήκε λοιπόν την "αόρατη πόρτα" που αλλού: Ανάμεσα στα βιβλία της βιβλιοθήκης που υπήρχε στην ιστορία του!

Η πόρτα όμως δεν άνοιγε. Όσο κι αν προσπαθούσε, η πόρτα έμενε ακίνητη. Αρχισε να κλαίει από το άγχος του και να την χτυπάει με δύναμη!

"Μα γιατί; Γιατί; Αυτή η πόρτα ανοίγει όταν κάποιος φανταστεί ότι ανοίγει. Ω! Εχω χάσει και την φαντασία μου λοιπόν; Καταστροφή ..."

Ήταν απαρηγόρητος. Κουρασμένος από το πολύ κλάμα, ξάπλωσε μπροστά στην βιβλιοθήκη της ιστορίας του, έκλεισε τα μάτια του και ονειρεύτηκε ότι η πόρτα άνοιξε και πέρασε έτσι στο δικό του γαλαξία!

Και τότε ξαφνικά ...

Ξύπνησε!

Όταν άνοιξε τα μάτια του είδε το ... ταβάνι! Ε βέβαια, τι άλλο θα έβλεπε, αφού ήταν ξαπλωμένος ανάσκελα στο πάτωμα μπροστά στην αγαπημένη του βιβλιοθήκη!

Με ανακούφιση διαπίστωσε ότι όλο αυτό ήταν ένα κακό όνειρο.

Κακό;

Μέσα σε μια μικρή στιγμή κατάλαβε ότι το σημαντικότερο πράγμα είναι οι άνθρωποι που έχουμε δίπλα μας! Οι φίλοι μας, η οικογένειά μας ... Αυτοί μας δίνουν έμπνευση και χαρά! Και κακώς έφαχνε μακριά την χαμένη του έμπνευση.

Ευτυχώς που η αόρατη πόρτα της φαντασίας του ήταν πάντα ανοιχτή! Ακόμα και στα όνειρά του!

ΤΕΛΟΣ

Μια ιστορία για τη φιλαναγνώστια
βασισμένη στις απίστευτες ιδέες
των μαθητών του κλασικού τμήματος
του 1ου νηπιαγωγείου
Γαργαλιάνων
27.05.15

τέλος

Μπορείτε να διαβάσετε την
ιστορία μας στον παρακάτω
σύνδεσμο

<http://issuu.com/dianthos/docs/>

[4641110db01a30](#)

Η φαντασία δε σταματά! Δημιουργήσαμε και **ποιήματς**.

Εμπνεόμενοι από τς λίμερικς του gianni rodari και τς
βιβλίο της Μαρίας Μαμαλίτςκα “ονειρικά, ανυπάρχουα και
άλλα ανήσυχς ποιήματς”

3 Λίμερικς για την «κυρία φιλαναγνωσία»

Κλασικό τμήμα 1^{ου} νηπιαγωγείου Γαργαλιάνων

Σχ. Χρονιά 2014-2015

Το πρόγραμμα για την φιλαναγνωσία μας
ενέπνευσε και δημιουργήσαμε και ασχέια
ποιήματς με ηρωίδα την «κυρία Φιλαναγνωσία»

Ο εικονογράφος **Λαυρέντης Χωραίτης**
έδωσε μορφή στην αγαπημένη μας κυρία
φιλιαναχνωσία!

Εδώ θα δείτε βήμα-βήμα τη δημιουργία της :
[http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/06/06/η-
φιλιαναχνωσία-μέσα-από-τη-χραφίδα-το/](http://blogs.sch.gr/lnipgarg/2015/06/06/η-φιλιαναχνωσία-μέσα-από-τη-χραφίδα-το/)

1

Η κυρία φιλιαναγνωσία

Πήγε ένα ταξίδι στην Ασία

Και γνώρισε έναν παπαγάλο

Που έτρωγε ένα παγωτό μεγάλο

Και έτσι η κυρία φιλιαναγνωσία

Τράβηξε για τη Ρωσία!

2

Μια κυρία με σατέν τσαντάκι

Που είχε μέσα ένα κόκκινο βιβλιαράκι

Πήγε σ ένα κομμωτήριο για να το διαβάσει

Και εκεί μέσα βρήκε ένα φυλλαράκι

^{και η κυρία}
Το πήρε τότε από το χέρι

Και πήγαν ταξίδια σ άλλα μέρη!

3

Μια κυρία με καπέλο από βιβλίο

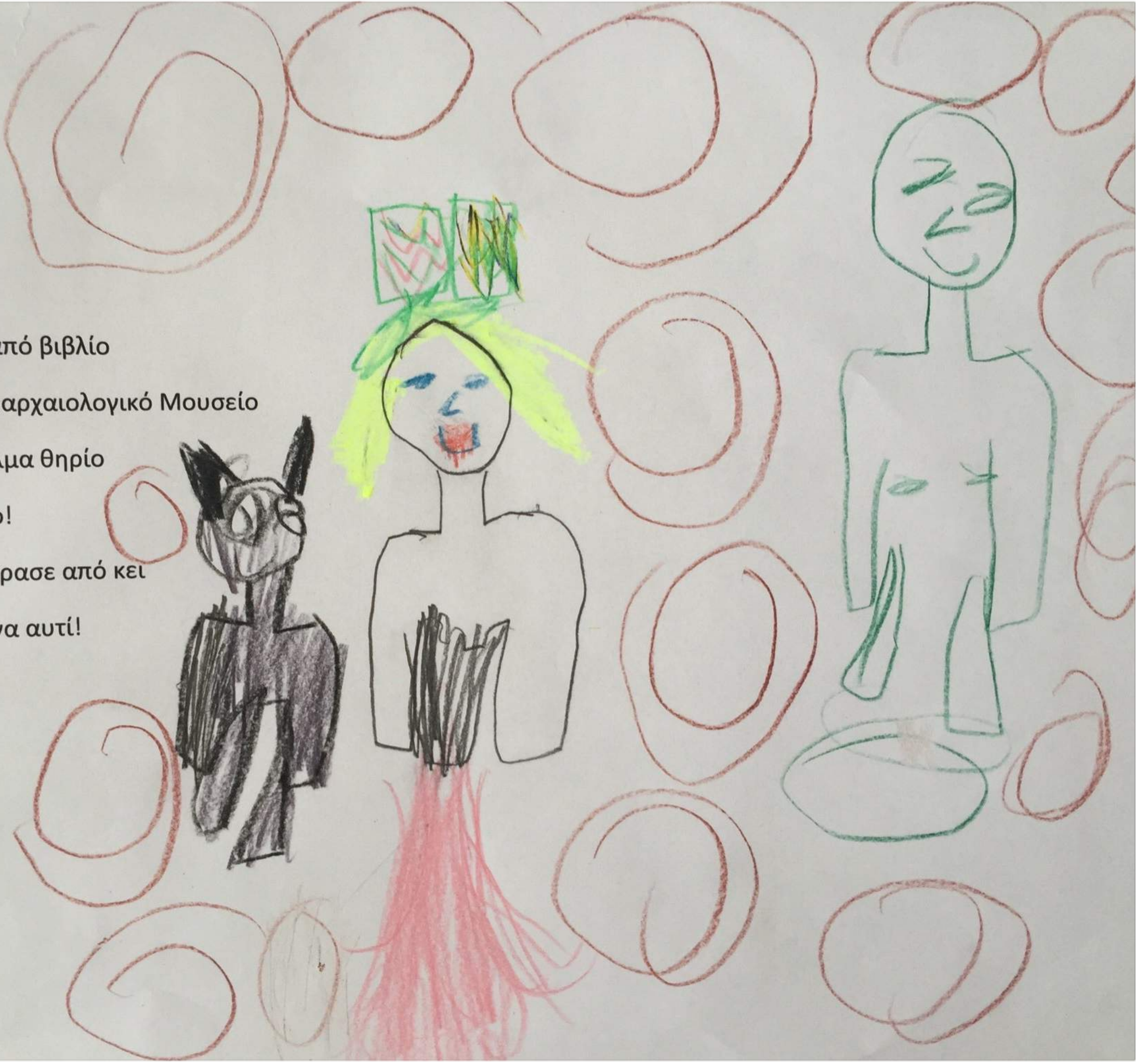
Πήγε επίσκεψη σε ένα αρχαιολογικό Μουσείο

Και όταν είδε ένα άγαλμα θηρίου

η κυρία έμεινε ψυγείο!

Και ένας λύκος που πέρασε από κει

Δεν της άφησε ούτε ένα αυτί!

στον παρακάτω σύνδεσμο μπορείτε να ξεφυλλίσετε το
βιβλίο με τα λίμερικς

<http://issuu.com/dianthos/docs/>_____

- Από τα φετινά μας ταξίδια καταλήξαμε και σε ένα...

συμπέρασμα:

- Οι γυναίκες εικονογράφοι ζωγραφίζουν με πινέλα και χαρτιά
- οι άντρες εικονογράφοι ζωγραφίζουν με γραφίδα και ταμπλέτα στον υπολογιστή!

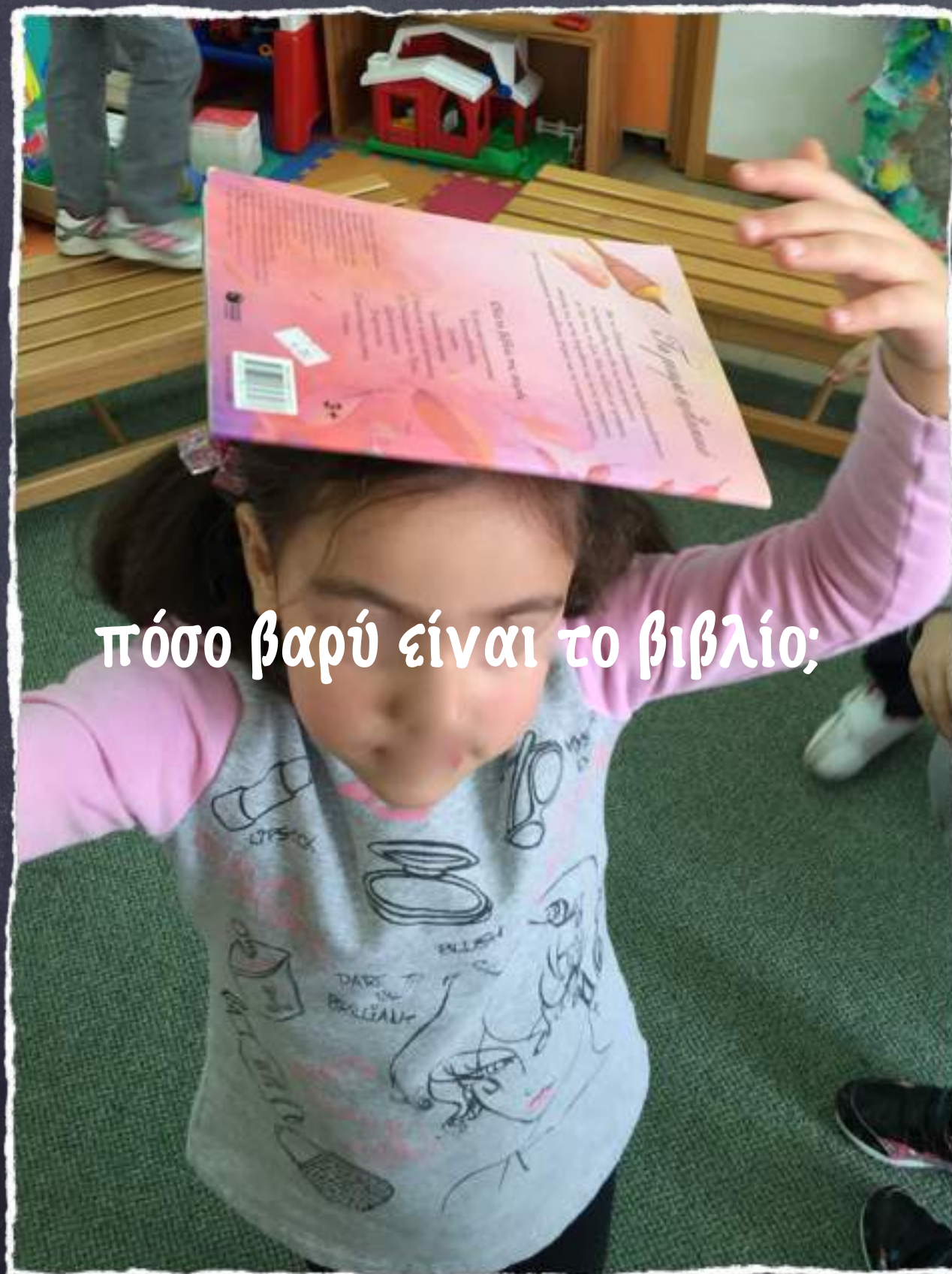
- Ο υπολογιστής έχει πολλά θετικά. Δε λερώνεις ούτε λερώνεσαι, δε σπαταλάς χαρτιά, σβήνεις και ζωγραφίζεις όσες φορές θες χωρίς να φαίνεται το λάθος, το αποθηκεύεις και έχεις το ίδιο σχέδιο όσες φορές θες, του αλλάζεις χρώματα, σχήματα, γράφεις πάνω στην εικόνα, δεν χρειάζεται πολύ χώρο για χαρτιά, πινέλα, νερό, δεν αγοράζεις πολλά πινέλα, μαρκαδόρους και μειώνεις τον όγκο των σκουπιδιών, στέλνεις τη ζωγραφιά σου με ηλεκτρονικό μήνυμα

Όμως

- Δε συγκρίνεται με τη μυρωδιά της ξυλομποριάς και του λαδοπαστέλ, με τον ήχο που κάνει ο μαρκαδόρος όταν τρέχει πάνω στο χαρτί, με τη ... γλώσσα που βγαίνει από το στόμα όταν ζωγραφίζεις κάτι παθιασμένα, με την έκφραση της μαμάς όταν βλέπει τα ρούχα λίγο χρωματισμένα, με τη φωνή του φίλου σου όταν του κάνεις κατ'αλάθος μία γραμμή στη δική του ζωγραφιά και τρέχει στην κυρία, με τη σιζμή που όλες οι ζωγραφιές θα κρεμαστούν στον πίνακα για να στολίσουν την τάξη, ούτε με τη σιζμή που κάποιο χρώμα θα τρέξει κατ'α λάθος στη ζωγραφιά σου επειδή δεν έχει στεγνώσει ακόμα, ούτε επίσης με την έκπληξη που νιώθεις τη σιζμή που ανοίγοντας το διπλωμένο ζωγραφισμένο σου χαρτί, εμφανίζεται μια ίδια ζωγραφιά στο πλάι! Και σίγουρα δε συγκρίνεται με τίποτα εκείνη η μαζική σιζμή που θα ανακατέψεις τα χρώματα και θα δημιουργήσεις καινούρια!

αναγνωστικά παιχνίδια
στο σχολείο και στο σπίτι

στο σχολείο ...

πόσο βαρύ είναι το βιβλίο;

παίζουμε με βιβλία όπου βρούμε!

Στις καρέκλες στα μαξιλάρια,

στο χαλί...

ένα βιβλίο
βοηθάει στις
... ισορροπίες
μας!

μια εικόνα ζωντανεύει

“τα ελληνάκια”

δανειστική βιβλιοθήκη

ένα βιβλίο γίνεται πρόσκληση!

ο ήλιος ο ηλιάτορας συναντά τα ελληνάκια

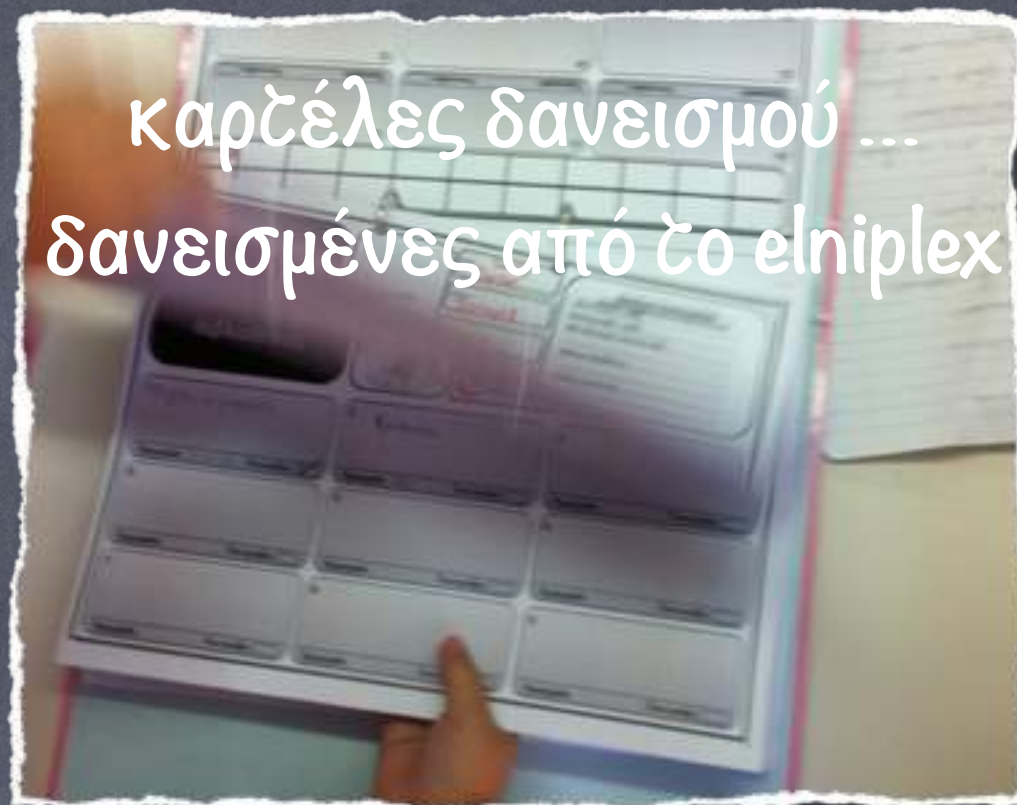
Και πάλι η
τεχνολογίας
παρούσα!
Το ρομποτάκι
bee-bot
συμμετέχει στα
παιχνίδια μας!

ένα βιβλίο
“κουκλοθέατρο”

καρτέλες δανεισμού ...
δανεισμένες από το elniplex

“θα παίξω την κυρία που διαβάζει
παραμύθι”

Στο σπίτι ...

Στα παιχνίδια μας αυτά είχαμε εμπλέξει και την **δανειστική βιβλιοθήκη**. Κάθε Παρασκευή δανειζόμαστε βιβλία. Στο σπίτι λοιπόν παίζουμε ένα **παιχνίδι με τη μαμά ή τον μπαμπά**. Πριν μας διαβάσουν το βιβλίο, το διαβάζουμε εμείς! Διαβάζουμε τις εικόνες και δημιουργούμε τη δική μας ιστορία. Μάλιστα, για να μην την ξεχάσουμε, τους λέμε την ιστορία και αυτοί την γράφουν. Μόλις επιστρέψουμε στο σχολείο βάζουμε την ιστορία στον **“φάκελο φιλαναγνωσίας”** για να την διαβάσουμε στην τάξη. Το παιχνίδι αυτό είναι πραγματικά αστέιο. Γιατί αστείες είναι οι διαφορετικές ιστορίες που δημιουργούνται με αφορμή την ίδια εικονογράφηση!

Για να διευκολύνουμε τον “μεγάλο” που παίζει μαζί μας έχουμε δημιουργήσει το “**φύλλο δημιουργικής ανάγνωσης**”! Σ αυτό λοιπόν γράφει την ιστορία που δημιουργούμε διαβάζοντας τις εικόνες. Για να μπει και αυτό το φύλλο στο ... παιχνίδι έχουμε φτιάξει και ένα ποιηματάκι που είναι τυπωμένο πάνω του.

“βάζω στην φαντασία μου φτερά,

την αφήνω να πετάξει

και μέσα στο βιβλίο που δανείστηκα

ιστορίες να ... αρπάξει”

Χονίζουμε βέβαια ότι γράφουν μόνο ό,τι τους υπαγορεύουμε! Γιατί αυτός είναι και ένας τρόπος για να φαίνεται η εξέλιξή μας στον προφορικό μας λόγο! Και έτσι ο φάκελος φιλιαναγνωσίας αποτελεί μέρος του ατομικού μας φακέλου!

Δηλαδή, οι μεγάλοι, παίζουν το “μαγνητόφωνο”!

- Το αναγνωστικό αυτό παιχνίδι αυτό άρεσε πολύ σε μικρούς και μεγάλους! Οι “μικροί” περίμεναν με χαρά την Παρασκευή για το βιβλίο και οι “μεγάλοι” είχαν μεγάλη περιέργεια για την ιστορία που θα δημιουργούσαν οι μικροί!

Την παγκόσμια ημέρα παιδικού βιβλίου, παίξαμε ένα παιχνίδι με τους γονείς στο σχολείο. Αναποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και μας επισκέφθηκαν για να γιορτάσουμε μαζί! Αφού πρώτα τους διαβάσαμε ένα παραμύθι του Αντερσεν (για και σ αυτόν είναι αφιερωμένη αυτή η μέρα) μετό ακολουθήσε το καλύτερο!

Οι γονείς διάβασαν τις ιστορίες που είχαμε δημιουργήσει μέχρι τότε.

αφηγηθήκαμε και οι ίδιοι
αγαπημένες μας ιστορίες

οι μαμάδες διαβάζουν τις ιστορίες
από τα
“φύλλα δημιουργικής ανάγνωσης”

αγωνία για το “τέλος”

είχε πολύ ενδιαφέρον να ακούμε
τις ιστορίες που σκεφτήκαμε!
Ήταν τόσο διαφορετικές μεταξύ τους
και σίγουρα πολύ αστείες!

ΙΣΧΟΪΟΤΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΑΜΕ

- <http://www.mikrosanagnostis.gr/gwniadaskalwn.asp>
- <http://www.elnplex.com>
- <http://www.kindykids.gr>
- <http://miaforakienankairoimikrieleni.blogspot.gr>
- <https://www.facebook.com/papakistimpaniera?fref=ts>

- Θα αναρωτιέστε φυσικά τι απέχινε το **παιχνίδι** που είχαμε ξεκινήσει με τους φίλους μας από την Ποταμιά Θάσου. Για να δείτε που συναντήθηκαν οι δρόμοι μας θα πρέπει να παίξετε κι εσείς, οι αναγνώστες, ένα παιχνίδι μαζί μας! Να λύσετε τον γρίφο διαβάζοντας το δικό τους ηλεκτρονικό περιοδικό!

http://issuu.com/paizoumevivlio/docs/_____.co

- Συναντηθήκαμε όπως είδατε μέσα σε ένα ... **καραβάκι**! “Το **χάρτινο καραβάκι της μαμάς**” της Ελένης Γεωργοστάθη ήταν τελικά ... αρκετά μεγάλο για να χωρέσει και εμάς και τους φίλους μας μαζί! Ο καθένας μας όμως έζησε διαφορετικές εμπειρίες σ αυτό το ταξίδι!

- Όπως θα διαπιστώσατε όμως είχαμε και ίδιους συνταξιδιώτες για διαφορετικούς όμως προορισμούς

Ετσι λοιπόν ...

- Ο Αντώνης Παπαθεοδούλου μας συνόδευσε στο ταξίδι μας για να γνωρίσουμε τον “ραφτάκο των λέξεων”, ενώ με τους φίλους μας χάθηκε στο “σκοτάδι που φοβάται το Νικόλα” και έπαιξε μαζί τους “σου σκοινιού τα μανταλάκια”.

Και ...

- Ο Πέτρος Μπουλούμπας μας κράτησε συντροφιά “μια φορά κι έναν καιρό για να δούμε πώς ήταν το βιβλίο” ενώ με τους φίλους μας έπαιξε .. “σου σκοινιού τα μανταλάκια”.

ευχαριστούμε τους **συνταξιδιώτες** μας που
“έπαιξαν” μαζί μας

- Φίλιππο Μανδηλαρά,
- Λότση Πέτροβιτς - Ανδρουτσοπούλου,
- Αντώνη Παπαθεοδούλου,
- Αλεξάνδρα Μπίζη
- Ελένη Γεωργοσκάθη
- Πέτρο Μπουλούμπαση,
- Ναταλία Καπατσούλια,
- Μάρια Μπαχά
- Λαυρένχη Χωραίτη

αυτή την χρονιά γεμίσαμε **εμπειρίες!**

Εχουμε ήδη στρέψει το βλέμμα στα επόμενα αναγνωστικά ταξίδια!

για φέτος!

Ενθύμιο από το
1ο Νηπιαγωγείο Γαργαλιάνων

“με ένα βιβλίο
ζαξιδεύω”

Σχολική χρονιά 2014-2015

κλασικό ζήμα

αναχνώσχη...

αυτό το αναμνηστικό είναι δικό σου
για να θυμάσαι πάντα
αυτή τη δημιουργική
και χαρούμενη
χρονιά!

Με αγάπη

ISSN: 2459-2749